

„Vienybė Lietuvniku“
 Išleina kas trečadienį
 Brooklyn, N. Y.
 Prenumerata metams;
 Suvienytose Valstijose ir
 Kanadoje \$2.00.
 Europo ir kitur \$2.50.
 Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumeratos metas skaitosi nuo laiko užsirašymo, ne nuo Naujo Meto.
 Agarsinimui prekių klausite laikšluką.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS,
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

VIE NY BE Ž LIETUVNIKU

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybė Lietuvniku“
 Published every Wednesday
 Brooklyn, New York.
 Yearly subscription rates:
 In the United States and
 Canada \$2.00
 To Foreign Countries \$2.50
 Advertising rates on application.
 Address all communications to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

Visuomenes, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 2.

Brooklyn, N. Y., Sausio 13 d. (January) 1909. m.

ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIV

Atlikime istoriszka priederme!

Su 1909-taisiais metais mes susilukėmė netiketą atsitikimą; caro kruviniekie nagai jau pasiekė ir „laisvą“ Ameriką, ir čia jis uždejo patvaldybės leteną ant savo buvusių pavaldinių. Jau senai yra suimtas vienas Rusijos išeivys — Paurėnas, o nesenai dar Chicago je suėmė kitą — Rudavičių. Jie yra Rusijos revoliucijos aukos, jie sukilimuose kovojo su caro valdžia, jie drąsiai skelbė laisvės idėją. Užėjus reakcijai, idant išvengti kartuvių, jie atvyko į Ameriką. Bet ir čia caro valdžia juos persėkoti neperstoja. Jie liko čia suimti ir įmesti į kaledimą; dar nežinomas jų likimas. Caro valdžia reikalauja jų išdavimo, ir tai norima jį išsiusti trumpu laiku. Caro valdžiai tie vyrai nėra reikalingi, ji džiaugiasi jų atskračius; bet ji reikalauja, kad jie išduotų vardus da kitų savo draugų; tikisi dar daugiau ir svarbesniųjų revoliucionierų išgauti.

Su tuomi rišasi dar svarbesnis, istoriškas dalykas, — tai užkirtimas revoliucijai kelio. Revoliucionierius, kol žino, kad jis gali pasilepti, jis dirba narsiai; bet žinodamas, kad jis negales niekur pasilepti nuo valdžios persekiojimų, jis negali veikti taip smarkiai, atvirai. O kuo silpnės agitacija, tuom mažesnės jossios pasekmės. Todėl su tais areštais yra sujungtas caro valdžios noras — parodyti revoliucionieriams, kad jie niekur ne gali pasilepti, kad visur juos suras kruvina caro valdžia.

Mes, Amerikos lietuvių, priderme yra ir per šiuos 1909 metus ardyti visokius caro valdžios planus, ir nustelbti jojo džiaugsmą. Mes negalime daleisti, idant mes broliškos tautos (latvių) revoliucionieriai, Paurėnas ir Rudavičius, butų išduoti. Mes negalime tylėti ir ramiai laukti, kol juos išduos. Mes turime protestuoti. Net angliai atjaučia svarbumą tosios bylos. Mes turime užversti Vašingtono Baltaji Namą protestais pries išdavinėjimą politiskųjų pagėgių. Mes turime rengti kiekvienam miestelyje pro-

testų mitingus ir sutraukti į tuos mitingus kuodaugiausiai žmonių, ypač yra svarbu paatrauki anglių.

Dabar nuo mūsų priguli, ar bus Paurėnas ir Rudavičius liuos, ar bus išduoti ir nuvesti ant kartuvių. Nuo mūsų priguli ir tolimesnis bėgis revoluciujos Rusijoje. Mes turi me veikti energiškai neatidant nei ant minutas tojo darbo. Rinkimas aukų tos bylos vedimui taip gi turėtų buti ant pirmiausios vienos.

Veikime, o darbo vaisius mes pamatyse.

Jieji ir visa Rusija bei Lietuva mūs darbo laukia.

K. J. Virsnis.

Viešas atsišaukimas į lietuvius ateivius.

Nelaisvės retežiai, kurie be saiko išviespatavo monarkijoje Maskolijoje, taip suvaržė jos pavaldinius, kad daugumas jų butinai priversti yra aplieisti savo šalį ir dangintiesi į kitus pasviečius, daugiausiai į Ameriką. Atkeliavę iš tokio krašto, kur mes po didžiausia prievara buvome atšalinti nuo mokslo ir kulturos, turime nors šio krašto laisvę sunaudoti taip, kad pagrįtume į Lietuvą jau kiekvėnors apsišvietė ir prasimokinė gyventi.

Mokslo! Bet kaip galima prieiti prie to mokslo, kada visur viešpatauja bėdinumas, silpnės išnaudojimai; kada darbininkų ant tiek apiplešiai, kad jam vos beištenka ant kąsnio duonos? Kaip jam eti į moksą? — paklausne vienas iš mūsų tarpo. Tiesa, yra sunku! Bet reikia rinkti nors tokius laisvės trupinėlius, kokius turime ir su jų pagelba žengti nors per vargą į augštines išsilavinimo laipsniui. Melžiū skaitojo atkreipti atydą ant to, ką žemiau jis ras.

Michigano valstijoje yra vienas pasiturintis žmogus, kuris savo aukomis sušelpė ne vieną beturį studentą, ir šiandien jis turi 12 studentų, kurių tarpe randasi du lietuvių. Jis, tas geradarys, leidzia juos vius į augštines mokslius ir ant kiekvieno aukauja po tris keturis šimtus dolerių per metus. Turime pripažinti, kad sunku surasti iš turtingesnių tarpo tokius, kurie taip mielaširdingai atsižvelgtų į troštančius mokslo neturtelius.

Bet da ne viskas. Jis savo lešomis uždejo agrikulturos (žemdirbystės) mokslių, ku-

roje yra paskirtos valandos užsidirbtant duonos, o likuotos pašvesti mokslių.

Minėjau, kad yra du lietuvių, kuriuose jis leidžia į augštines moksliunes. Tas žmogus labai plačią pažiūrą į jis ypatingai lietuvius myli, kai-poliuškai ir istoriškai nuskrustaujant tautos žmones. Todėl jis nori ir daugesnį lietuvių priuimi į minėtą žemdirbystės mokslių, (nes žino, kad lietuvių priprate žemę dirbt), kur išmoks kalbą, persiūms viso Amerikos gyvenimo papročiai, prisirengi tolesnį moksą ir tie, kurie turi talentą, galės pastoti į augštines moksliunes.

Žinoma, kad toji jo mokslių nėlė tebéra dar jauna ir negali prižadeti rojaus, mokslo jieškantiems; tai aškūs dalykas. Bet jei atsiras norinčių biskiū padirbėt ir mokinties, tai lietuvių padarys labai gerai del savęs. Cionai lietuvių galėtų ir save kolonija iškurti. Da-

lykas tame, kad minėtas žmogus yra karštasis žmonijos mylėtojas, jis nori išmokinti savo mokslių, į kitus reikalingų mokslių jam pasidabojančius ir to norinčius lietuvius ir vėliaus ketina duoti įmams gerai išdirbtos žemės, kurių dirbdami galėtų gelbėti save ir kitus lygius nuo vargo, kokių turi ateivys dirbtuvėje.

Pagalvokim dabar, o pamatysim, kad nemažas burelis, mokslo norinčių lietuvių galėjonių patys save susišelpti. Dėlto gi mes nepraleiskime šitos puikios progos pro akis. Nors tai mažas trupinėlis nuo turėjus stalo, bet iš mes jis nesidrovėkime paimti ir sau suvartoti, o pamatysim, kaip greitai jis pavirs į diktą gabala, kuriuomi ne vienas ir sau buvę pagerinti ir su kitaip galėsim pasidalinti. Butų didelė nuodėmė praleisti apšvietimo pluoštą, kuri progas mums taip prielankiai siulija. Da-

turiu pridurti, kad jeigu mokslių bus tiek, kad nebebus įmams darbo, tada minėtas žmogus žada uždėti kooperativišką dirbtuvę, iš kurios mokiniai visą pelną galės paimti sau, idant palaikyti gerus mokytojus, tobulinti savo talentą, eiti į tokias mokslių, kokios kas norės pastoti ir tobulinti savo prigimtus gabumus.

Nepraleiskime šios progos, bet greitai griebkimės prie darbo, kaip anglų patarės sako: — „Never leave till tomorrow, what you can do today“, (niekad nepalikk iki rytojui, ką gali padaryt šian-

dien). Nelaukim ilgai, bet pasiskukinkim užimti visas toje mokslių vietas, kurios da tebéra apyliuosė, o minėtas geradarys, kada matys, jog mes jam pritariam ir kas karas mokiniai dauginasi, pasitengs padinti mokslių ir vietą darbu. Ir laikui begant mes galėsim atsistoti ant tokio kokyjų, kaip šiandien stovi Valparaiso universitetas, Yango Kolegija, Olevelo Kolegija ir kit. Tos moksliunes ir gi prasidėjo tik iš keleto draugių, nekrupčiojančių darbo studentų, kurių tuli vakareis dirbo, o dieną mokinios. Ir kokių vaisius atneše žmonai? Beabejonės, milžiniškus; tose mokslių, dabar jau skaitosi tukstančiai mokiniai, kurie lavina savo smegenis, idant pasitarnauti žmonijai ir save gyvenimą pagerinti.

Norintieji gauti smulkesnes informacijas, tesikreipie į šiuo adresu:

K. Šeštokas, Haught Agriculture School, Muskegon, Mich.

Ispudžiai pagrįžus į té-vynę.*)

II.

Štai aš dabar čia esu — „šia pus“ sienos, tolino „laisvos“ Amerikos ir pradedu orientuoties su naujomis gyvenimo aplinkybėmis.

Amerikoje budamas girdė jau šnekant ir skaičiavapršymus, kad: Rusijoje ir Lietuvoje balsi reakcija!

Tai gi mes nepraleiskime šitos puikios progos pro akis. Nors tai mažas trupinėlis nuo turėjus stalo, bet iš mes jis nesidrovėkime paimti ir sau suvartoti, o pamatysim, kaip greitai jis pavirs į diktą gabala, kuriuomi ne vienas ir sau buvę pagerinti ir su kitaip galėsim pasidalinti. Butų didelė nuodėmė praleisti apšvietimo pluoštą, kuri progas mums taip prielankiai siulija. Da-

turiu pridurti, kad jeigu mokslių bus tiek, kad nebebus įmams darbo, tarsi jos nėra žmonės naudingos, ir net tvirtinama kartais, buk žmonės su-

siorganizavę į kooperativišką draugystę pasiveda vien tik „biznii“ ir nebeatkreipja atydos į labjaus idealiską, kaip žemių ir pietų poliuosai nuo ekvatoriaus. Tiesa, aš atradau žmoneles suklupusius

sau klausimo: „kokios prie zastis priverčia žmones organizuoties?“ Jei ant to klausimo galima butų atsakyti, kad žmonių idealiską svajonę apie ateityje veste veda juos prie organizavimo — tad galima butų sutiki su jais. Bet vienems yra žinoma, kad šan-

diens beveik vien tik ekonomiški klausimai ir materiališkas skurdas rasa žmones į organizacijas, kurių siekiu yra kovoti už kitokį draugijos su-

redymą; tad gi ir kooperati-

viškos draugijos, turinčios sa-

vo pamate tikslą — gerinti materiališkai savo narių bu-

vi, pozitiškai prisideda prie vienyimo žmonių į organizacijas, supažindinimo jų su daugeliu bent elementarių klausimų iš ekonomikos, ipta-

tiniai svarstyti savo reikalus, išmokiniai rimtai žiureti į daugelį dalykų.

Jeigu parėmimui savo žodžių privesiu svetimą nuomone apie kooperaciją, neabejo-

ju, į giminės nėštystė vieno garsių pasaulio ekonomistų, atstovės dangelj kitokią argu-

mentų. D. S. Millius savo veikale „Politiskos Ekonomijos Pamatai“ skiršyje apie darbininkų klasės ateityj (ru-

siškas vertimas pusl. 661 iki 694) nupiešia cituodamas Ho-

lykų, puikų piešinį apie Ročdilio kooperativišką sandėlį. Privedu jo žodžius: „Jie (darbininkai) patys audžia sau audeklus, siuva sau puosnės ir drapanas, mala savo javus.

Jie perka sau gryniausį cukrų ir visų gryniausią arbata ir mala sau kava. Jie skerdžia sau galvijus ir visugeriausie apie linkę galvijai yra varomi Ročdilio gatvėmis audėjams ir kurpjams.... Šeimynų tėvai, kurie niekuomet nežinojo, kaip apsieiti be skolių ir be turėtis pačios, kurios per keturias dešimtis metų niekuomet neturėdavo savo reikalams atliekančių šešių pensų, dabar turi susitaupę po biski pinigų, kurų užtektų išstatymui nedidelio vasario namelio ir kas savaitė gali eti į rinką žvan-

gindamos pinigais kisenių; o toje rinkoje nėra nei neužsiti-

kėjimo, nei klastuotų prekių. Visa atmosfera yra perimta są-

ziūškumu....“

Toliaus, tame pat veikale, Millius sako, kad į žmonijos ateityj negalima žiureti be vil-

ties geresnių ir laimingų laikų, nėsa žemiasiejie žmonijos luomai, neapsišvietę darbo

žmonės yra dori, turi sveiką protą, su pagarbos vertu užsi-

tiukėjimui atsineša vieni į kitus

(Užbaiga).

Kartais žiurima į kooperati-

viškas draugijas su tulu neuž-

sitikėjimu, tarsi jos nėra žmo-

nėms naudingos, ir net tvirti-

nama kartais, buk žmonės su-

siorganizavę į kooperativišką draugystę pasiveda vien tik „biznii“ ir nebeatkreipja atydos į labjaus idealiską, ne-

giu „bizniss“, organizavimosi būda.

Aš neabejoju, kad panašus

tvirtinimai pacina iš lupų to-

kių žmonių, kurie nėra pastate-

* Žiur. „Vien. Liet.“ N. 52.

ir priveda savo darbą kooperatyviškoje dirvoje prie puikių bei pagėdaujamų pasekmisi.

Taip išsireiškė garsus Anglijos ekonomistas pradžioje antros pusės pereito šimtmečio; nėra abejo, jog iki mūsų dienų darbininkų susipratimas padarė daug žingsnių pirmyn ir apie tai mums liudija visa Belgija, Vokietija ir Anglijos Milliaus tévynė. Jédejimas kooperaciją Lietuvoje ir gi zymiai pasitraukė priekyn ir, jei ne valdžios statomos kliutis, galima butų lauki labai greito jų prasiplatinimo tévyne.

Mes negalime, kol kas, sava joti apie taip tvirtus ir plačius pamatus mūsų kooperatyviškos draugijoms, kaip kad matome juos nors tik-ką nurodytoje Ročdelio kooperacijoje. Bet vis gi grudas jau yra mestas į dirvą ir tik reikia mūsų pačių pasidarbavimo, reikia supratimo savų reikalų o jie išleis diegus ir su laiku mes galėsime pasigérēti ju vaisingais.

Nors pradžioje šio straipsnio ir patemijau, kad nemanau analizuoti vidurinio susitarymo Brooklyno lietuvių kooperatyviškos draugijos, vienok, baigdamas šį piešnėlį negaliu neužminti apie kai kuriuos nenuoseklumus. Žino ma, gal aš ir klystu, bet, visgi savo protavimams toriu šokius-tokius pamatus. Vienu pirmu, kiek man teko žinoti, mineta kooperatyviška draugija neturi gerai išdirbtų ir surašytų įstatymų, o tas yra labai reikalinga; turi buti ant rašto išdėstytos tam tikros taisyklės, sulyg kurių turėtų elgties ir kurių turėtų prisilaikyti kaip komitetai ir darbininkai, taip lygiai ir draugijos sąnariai. Yra, tiesa tarus, tam tikri nutarimai, bet jie pasiliela tik nutarimais ir jų vargai tegali kas prisilaikyt. Reikia išdirbtai taisyklės kaslink priėmimo į draugiją ir išstojimo iš jos narių, kaslink revizijos, arba kontroles, ir tt.

Darbininkų krautuvėje yra 5, kartais ir 6; prie to kai-kuo rie jų yra perdaug apkrauti darbais, kaip antai kasierius. Jis yra kasieriumi krautuvės ir visos draugijos;jis turi taipgi rupinties, kad krautuvėje butų užtektiniai prekių, prižiuri darbininkus, išduoda savaitines ir mėnesines atskaitas. Vienam žmogui tas yra persunku ir, jei jis gerai atlieka savo darbą, t.i. vis gi neilgam laikui užteks jo sveikatos ir jégų.

Mano nuomone, daug praktiskiai butų, jei taip vadinau „menažeriu“ butų paves ta prižiurinėti krautuvės tvarą, rupinties josios užlaikymu, turėti savo globoje turtą — t.y. draugijos pinigus, prekes ir rakandus. Toks žmogus turi buti po tam tikra kaucija, bent po tokia, kai dabar yra kasierius (1.000 dol.).

Krautuvės kasieriumi turėtų buti visai kita ypatė, ir jospriedermė butų priiminėti pinigus „cash“, vesti visas knygias, sutaisinėti atskaitas. Prie to knygos turi buti vedamos taip, kad užtektų vieno tik žvilgio, idant permatyti, kaip veikia krautuvė, iš kokių

prekių turi didžiausį pelną, kokios prekės atneša nuostoli ir tt. Brang-snėms prekėmis, k. a. mėsai ir tt. atskaitos turetų buti vedamos skyriumi. Kasierius, ta pati ypatė ir draugijos sekretorius, turėtų įneši kauciją tokioje sumoje, kokia iplaukia maž-daug per dieną į krautuvę kasą (nuo 100 iki 150 dol.)

Prie gero ir tvarkaus vedymo knygų bei atskaitų nusimananti revizijos komisija gali pigiai sujūšoti ir sužiurėti kiekvieną skatiką, kaip išleidimose, taip ir iplaukimose, per tai negali buti jokio neužsitikėjimo ir jokiai baimėti įa vė.

Aš neabejoju, jog Brooklyniečiai, kooperatyviškos džosnarių, supranta tą dalyką kuo geriausiai ir laipsnškai gerins savo vidurinę organizacijos tvarką ir žengs savo užmanys muose pirmyn. Jei jiems kartais netenka jų darbe patyrimo, tad vis gi yra geri norai, yra prielankumas krautuvei, yra bendras užsiskėjimas į uoras darbuoties. Pasekmén gam kraiutuvės prasiplėtojimui daugiau nieko ir nereikia.

Tas pavyzdis, kurį aš pasiengiau nupiešti, panaudo įamas iš „Vien. Liet.“ prie lankomo tam kaiuimui ir iš kantrybės pačių skaitytojų, liudija, jog mūsų tarpe gal gyvuti kooperatyviškos draugijos ir kad jos yra mums reikalingos vienur, kur tik lietuvių yra skaitlingiai apsigyvenę. Vienas-antras nepavykės bandymas net ri mus atšalinti nuo darbavimosi toje pakraipoj; juk mes bandymuose igijame patyrimą.

Tad dirbkime, o vaisiai bus gražūs.

1908. XII.
V. K. Račkauskas.

Ištremtojo laiškas.

Guodotini Draugai!

Labai ačiu už prisiųstą laiškį „Liet. Ukininką“. Jau gavau tris numerius — 32, 33 ir 34. Kaip pamačiau lietuvišką laikraštį, tai net man akis nušvito, nes jau baigiasi treči metai, kaip negirdžiu lietuvių kalbelės, o apie laikraštį tai nera ką ir kalbėti. — Iš šių Si berijos dalį pateko daug įvairių tautų žmonių, bet iš lietuvių aš tik vienas.

Martynovo valsčiuje visolabu mūsų yra 55 žmonės. Pirmiausiai atvarė mūsų burelij, susidedantį iš 19 žmonių — 16 vyrių ir 3 moterų. Antra partiją atvarė už trijų mėnesių. Šioj buvo 28 vyrai ir 4 moteris. Visi nuteisti ištremimi iki gyvos galvos. Mūsų burelyj yra ir du antrosios dumas astovu — iš Kijevogub. — Fedorovas ir iš Černigovo gub. — Prichodko.

Dabar papasakosiu apie Martynovo valsčių: — Martynovo valsčius tėsiasi apie 300 varstų palei upę Kirengą. Kirenga pas apskričio miestą Kirenską įteka į upę Leną (nuo Martynovo 141 v.) Martynovo sodžiuje gyvena 666 žmonės — 336 vyrai ir 327 moteri. Visas sodžius išmėtas po 10 dol.; pat, klausė, kodel jis užlaiko „Aušros“ agenturą,

*). Žiur. „Lietuva“ 52 No. 1908.

vieno į kitą negalinā persikeiti. Prieštos stotis nuo Martino vo už 115 varstų. Laiškus iš Lietuvos gauname tik į 23 dienas.

Valgomieji daiktai pas mūs labai brangūs. Taip, juodos duonos svaras 4 kp., cukraus — 25 kp., sviesto 15 kap., žibalo svaras (arba alvė — puse kvortos) — 18 kap., žvakų svaras — 40 kap. Žolinę (arbata) geria be cukraus ir platinę (presuotą). Ir daugiausiai čia žmonės minta žoline be cukraus, o valgo miežinius plynus ir roputes (bulves).

Žmonės dideliai tamsūs, beveik pušiai girinai (laukiniai); skaityt labai retas kursmoka. Uždarbių jokiu nėra. Toliau — parašysiu daugiau Sveiknu vienus draugus ir siunčiu daug, daug labų dievū.

*Jonas Lukošius
Martynova, 19, VIII.08.
(„Liet. Uk.“)*

EF-DŽI-BAGOČIUS, ARBA MAŽAS PITTSBUR GIETIS.

(Feljetonas).

Keisti mes esame. Atsižy mės žmogus kuom-nors ir tuo pradedame jį niekinti: jis šioks, jis tokis! Neatiduodame priderančios pagarbos; pasielgime, tarsi kokie ydramžių barbarai.

Pažvelgkime noris į dabartinių mūsų draugijos stovę.

Ef Dži-Bagočius, visiems amerikiečiams žinomas, kaip agitatorius ir didžiai su kunu bei dušia, pasišventęs žmonių labui, vaikinas, iš kailio išneidamas darbuojasi labui. Susivienijimo Lietuvių Amerikoje ir Lietuvių Socialistų Sajungai. O mes, kaip su juo pasielgiam? — tarsi viduramžių barbarai: plustumė, koliojame, vadinaime kvailiu, provokatorium ir tt. Ir darome tai dėl to, kad nežinome ką turime savo tarpe. Nežinome, koks tai kankintinis, koks tai genijališkas didvyris, Ef Dži-Bagočius ypatoje, apsigyveno mūsų tarpe ir auklėja mūsų labui savo spėkas, gabumus ir beveik visą savo ateitį.

Jis veikia, o mes jo darbus trukdome.

Jis išmeta iš socialistų sąjungos administracijos „Aušros“ kuygas, atsisakydamas agentauti; o čia pildomasis komitetas atsidrasisna klausti jo, kas do priežastis persikyr. — „Aušra“. Ef Dži-Bagočius nesako: „ne tavo džiabas“. Ne, jis yra manda gus.

Jis pasako, kad pats Pild. Komitetas pareikalavo iš jo atsakymą, kas jam pavelijo užlaikinėti buržuažiškos (suprask „Aušros“) literatūros agenturą. Kad ir juokingas komitetas. Pats užtvirtino Ef Dži-Bagočių „Kovos“ administratoriumi, pats paskyrė jam 15 dol. savaitinės algos, *) noris susivažiavimas, vardu IV LSS. Susivažiavimas, pripažinimo mokėti administratorui tik po 10 dol.; pat, klausė, kodel jis užlaiko „Aušros“ agenturą,

*) Feljetono autorius prisiuntė mūsų numerį „The Pittsburgh Press“ iš 19.I. 1908 m., kuriamo yra išguldyta žemiau istorija. Red.

o paskui — šmakšt, kaip uelyginant Pilypas iš Kanapių: „kas do priežastis prieškyrimo su „Aušra“!..“

Juokingas komitetas. Toks jau draugijų surėdymas; kaip tik „komitetas“, tai butinai turi but juokingas. Kaip nera be saulės šviesos, taip negali buti komitetai be juokingumo: patys reikia ir patys klausia: kas rėkė?

Pasakiau, kad Ef Dži-Bagočius yra mūsų skriaudžiamas. Pats Ef Dži-Bagočius skundžiasi visuomenėi ant „Bičkuno su draugais“, kurie apšaukė jį ir jo mylimą draugą Baltrušaitį šnipais, juodašimčiais etc. Jis patį net Pinkertonu piva dinę. Nelaimingas ir sajausmo užsitarnavęs visuomenės veikėjas, pasišventęs su Baltrušaičiu išgelbėti sajungą (jis už \$15 per savaitę, Baltrušaitis už \$12.50) ir palikę „šalyj vieta, kur but atnešusi jam po \$20-\$35 kas savaitė pelno“. Spręskit — ar tai nera pasišventimas?

Taip, pasišventimas.

Dabar, po ranka turiu (lyginai taip, kaip Bagočius turi SLA. sñarystés blankas ir LSS. čarterius su savo raudonais parašais) ižymų laikraštį, butent „The Pittsburgh Press“, *) išvydusį šį bjaurų pasaulį 1908 m. sausio 19 d.

Neuzinimėčiau jūsų atydos, jei tai nebutų svarbus mūsų tautai numeris. Lukterekit, o neužilgo susipažinsite su to numerio „jdomybėmis“. Tas jums bus naudinga, nesa pamatyse, kaip neteisingai at sinešate į tokį didelį, tokį garsų ir tokį ideoms pasišventusį žmogų, kaip kad yra ponas Ef Dži-Bagočius, lietuvių organizacijų žiedas.

Iš to susipažinimo bus dar ir kita nauda: ateities istoriakas ir pono Ef Dži-Bagočiaus biografas turės daug medžiagos. Ir tą medžiagą pagamino nūmės jo-paties, taip spėjama, lupos, o gal ir plunksna.

Eisime prie dalyko.

Izanginis straipsnis „The Pittsburgh Press“ šitaip yra užvardytas: „Pittsburgh etis pasaikojo apie tai, kad kazokai nužudė broli... Fortunatas J. Bagocius ***) pabėgo į dvarą 300 kazokų. Nieko negelbėjo, the nobility of Bagocius family“ (aukštą Bagočaus kilmę): žvėris-kazokai suraišiojo „25 bernus ir 20 mergas“, ir ėmė jie skoti Juozo Bagočiaus. O šis, nu jaudamas nelaimę, pasislepė didžiosios salės (in the big hall) kamine. Bet kazokų cierius su velnioniška šypsa atrado į tenai ir paguldė ant vietos, sulieides į jį 8 šuvius.

Po tam tragiskam atsitikimui visi kazokai išvalė visus valgomų daiktų sądelius, jis laužė į sklepą, kur buvo šimtai butelių vynų — „hundreds of flagons of wine and spirits“. Gerė jie tą seną, 50 metų sklepą laikytą vyną, nelyginant kaip vandenį ir žednas kazokas pasiėmė su savim tiek butelių likerio (tur but Benediktino, nesa Lietuvos „noblemen“, a la Bagocius, kitokio likerio negeria; tai buvo Benediktinas ir butinai molinėse bonose), kiek galėjo pasiimti su savim. Kadangi žmogus

totorės (m h metanės) sunus;

tevas žuvęs laike Kaukazo kampanijos, ties Tiflisu, 1903 m., kuomet Kaukaze buvo vienai ramu, tarsi „Dievo užpęckyje“ (1903 m. aš gyvenau Tifli e). Jojo senelis tarnavęs po Suvorovo vadovyste, dėstarnavęs generalo rangas ir tarpas išaukštintas į bajorus; apart to visko, valdzia tam se neliui padovanojusi didelį žemės plotą — gaila, kad ponas Ef Dži-Bagočius nepasako, ar su vergais, ar be, nesa t. i. laikais paprastai pridėdavo prie žemės ir „vergų džiašias“.

Dabar jo giminė turi 7.000

akryžės Kanno gubernijoje, netoli Prušų rubežiaus, 6 mylios (kažin, ar angliskas, ar geografiskas) nuo Klaipėdos ir 23 m. nuo Liepojai (benibus tai apie Šviekšnai ar Andrijavą).

Jojo brolis „Joseph Ivanovich Bagocius“ tragedikai pasi

mirės: į jį bajorišką kuną kažokų oficierius suvarė 8 kulkas iš revolverio.

Buvo štai kaip:

„Išiutė lietuvių patyliomis ginklavosi, revoliucijai užstoju, idant buti pasirūžusiai karianti, o karė buvo jau nebeis vengtinės dalykas. Jie (lietuvių) kiepėsi į Juozą Bagočą, prašydami, kad jis paveikytų sudėti savo dvare ginklus ir amuniciją, ką jie traukė kontrabandiniu būdu iš užsienių.

Jis... pavelijo. Tamsios naktis įtūmė lietuvių katalikų saraše nėra tokio vardo) išskraustė iš „ancestral mansion“ ir apsigyveno Lenkijoje pasiūmė giminaičių, kunigų Dominkų.

Gili ir baisi tragedija. Ir gaila, kad ponas Ef Dži-Bagočius nepasirūpinā parašytą tragedijos formoje ir paves-

ti scenai: nūmų teatraliskas

knygynas butų jām didžiai dekingas; antra gaila palikti lešnaujotu tokį tragediją siužetą.

Pats gi Ef Dži-Bagočius?

Kas su juo? Kas jis?

Kantrabės — tuo bus.

Fortunatas Bagocius gimė —

„ws born in January 1887“

m. Gavęs katalikišką kūdikystės išslavinimą, tapę pa-

sūstas pas dėdę, kunigą, gyvensi netoli Kašpijos jurių; tas dėdė, palaike „little Fortunauts“ trilą laiką pasave, nusintė jį išvienolynan — tačiaus į Saratovo seminariją *).

Nelaimingas tas mūsų „he-

rojas“ dede! Jei jis butų zi-

nojęs, kur jis sienčia savo „pupilių“, t.i. butų išsižadėjęs ir to kudkio ir mīslies išlei-

sti jį į katalikiškus kunigus...

Ar žinote, kur pateko „little

boy“?

Jis pateko į „very hot bed

Tev. Myl. Dr̄tes reikaluoſe.

Musu ydos.

Buojimas ir žydejimas bent kokios draugijos daugiausiai prigali nuo dviejų dalykų; pirmiausiai — visi sanariai bėti kuopos turi gėtai pažinti savo draugijos siekius, ir jų akys mės persistatome labai žemos vertės paveikslu. Bet gržtu prie reikalo Bostono kuopa išneše dar vieną rezoliuciją, kokios iki šiol ne viena kuopa dar neišneše: Ji apgarsino centraliskam pimininkui officijaliską papeikimą. Centro pimininkas janitorė laimikij buti išpravaržiuotu po piedanga kritikavimo jo arba Centro veikimui, vienok nesitikėjo gauti „officijališką papeikimą“ nuo kuopos. Gia ir turit patėmtyti, jog pati viena kuopa neturėjo tiesos išreikštį Centro pimininkui papeikimo. Centro Valdybą gali nubausti, arba papeikti tik tas, kas ją rinko, t. y. visa draugija, arba jos didesnėji dalis ypatoje susivaziavimo, arba Seimo. Kuopa gali kritikuoti, gali išreikštį neužganėdinimą veiklumu Centro Valdybos, pagalios gali duoti įnešinę kitoms kuopoms išreikštį pimininkui papeikimą, bet viena kuopa negali duoti papeikimo jokiam Centro Valdybos nariui, tuo labajau pimininkui. Tas juk lengvai suprantama, nes tai yra pamatu kiekvienos organizacijos, ant to remiasi logika ir net prastas manda-gumas: *Zemesnė ištaiga negalbausti augstesnės*. Todėl ir Bostono kuopa viešai ir officijališkai pagarsinusi Centro pimininkui papeikimą pasirodė ne vietoj, nes padare ta, ko ji neturėjo tiesos daryti. Tas parodo, jog ne visi supranta aiškiai savo tiesas ir savo privilegijas.

Aš turiai mislyje nusprendimą Bostono TMD. kuopos, kurį nesenai patalpino organė kuopos vardu jos sekretorius p. Michelson. Nors man be galo nesmagu apie tą rašyti, vienok mano pareiga reikalauja atkreipti tos kuopos (kaipolygiai ir visų kitų) atydią i jos ne tik jau netaktiškumą, bet net visai *netiesuotą* pasielgimą. Minėta kuopa savo susirinkime, pasvarsčius bégančius draugijos reikalus, išnešekelias rezoliucijas, kurias viešai ir pagarsino. Nors apie teisingumą panašių išvadžių buvo ne kartą aškinta ir Centro ir kitų, ir nors visos rezoliucijos priesingos pažiuros Centro Valdybos (ir be mažiausios abejonės — pažiuros daugamo kuopų), — tai vienok, guododami pilna laisve, kokia džiaugiasi kiekviena kuopa ir TMD. sanariai, mės nieko priešingo išreiškiniui tū nuomonė neturime (nors kita kartą jos buna išreikštis labai šlykščiai ir visai nemandagioje formoj).

Centro Valdyba atkreipia atyda ant visų išreikštų nuomonių, nors kita kartą reikia iki austų rausti, už tulas kuopas, kūlios tankiai savo nutarimus dapildo gatviniais pludimais (vadinu kuopas, nes abelna po tais nutarimais pasirašo vardu kuopos, jos sekretorius). Gali buti nesuikimai, gali buti ginciai, bet tokia forma ginciai, kokia

mės turime — fo moje tankiai nešvarių plūdimų — tokia forma dario draugijai gėdą. Mės turime paminti, jog organa skaito ne tik TMD., sanariai, jų skaito ir daugybė pašaliniai, ir jų akys mės persistatome labai žemos vertės paveikslu.

Bet gržtu prie reikalo Bostono kuopa išneše dar vieną rezoliuciją, kokios iki šiol ne viena kuopa dar neišneše: Ji apgarsino centraliskam pimininkui officijaliską papeikimą. Centro pimininkas janitorė laimikij buti išpravaržiuotu po piedanga kritikavimo jo arba Centro veikimui, vienok nesitikėjo gauti „officijališką papeikimą“ nuo kuopos. Gia ir turit patėmtyti, jog pati viena kuopa neturėjo tiesos išreikštį Centro pimininkui papeikimo. Centro Valdybą gali nubausti, arba papeikti tik tas, kas ją rinko, t. y. visa draugija, arba jos didesnėji dalis ypatoje susivaziavimo, arba Seimo. Kuopa gali kritikuoti, gali išreikštį neužganėdinimą veiklumu Centro Valdybos, pagalios gali duoti įnešinę kitoms kuopoms išreikštį pimininkui papeikimą, bet viena kuopa negali duoti papeikimo jokiam Centro Valdybos nariui, tuo labajau pimininkui. Tas juk lengvai suprantama, nes tai yra pamatu kiekvienos organizacijos, ant to remiasi logika ir net prastas manda-gumas: *Zemesnė ištaiga negalbausti augstesnės*. Todėl ir Bostono kuopa viešai ir officijališkai pagarsinusi Centro pimininkui papeikimą pasirodė ne vietoj, nes padare ta, ko ji neturėjo tiesos daryti. Tas parodo, jog ne visi supranta aiškiai savo tiesas ir savo privilegijas.

Kadangi minėtas papeikimas rišasi su mano ypati, tai čia noriu dar dadėti, jog štie zodžiai yra rašomi ne apgynimui savo ypatos ir ne todėl, kad aš reikalauju kokios ypatybos garbės: papeikimai ne nuvers man vainiko nuo galvos, kaip lygiai pagyrimai ne supins jo ir neuždės ant Centro Valdybos. Bet mano pareiga yra daboti tas tiesas ir tą garbę kokia apvelka Centro Valdybą patį sanariai. Kiekvienas, kas turi mažiausią supratimą apie demokratiškajį surėdymą, žino, jog pimininkas, arba prezidentas, kaip privatiška ypati yra lygus visiems, vienok jeigu jam su-teikia daugiau guodonės arba pagarbos, tai ne kaip ypatai, bet kaip draugijos įgaliotiniui, kaip nešiojotui tos garbes, kuri priguli vienai draugijai. Todėl kliaudingai mano tie, kuriu mišlina, jog koliodami pimininką, jie ižeidžia ir drasko garbę pimininko ypatos. Anaiptol, — jie drasko garbę savo visos draugijos, kurios pimininkas yra tik reprezentantu (atstovu), — taigi iš dalies ir savo loena. Tas darosi ne tik pas mus, TM. Draugystėje — tas pats yra ir „Susivenijimuo“. Kaip pas mus, taip ir tenai yra manoma, jog viršininkai yra ne tik tarnais organizacijos, bet ir vergais, kuriuos gali netik musti, bet ir pamazgas jems ant sprando lie-

ti. Tuomtarpu jie nepatenėja, o gos p amazgos netiek kimba prie tų, ant kurių jos lieja, kiek ant pačių liejančių. Galima mušti ir teisti kultus viršininkus, bet reik tą daryti taktiskai.

Sis mano straipsnelis lytisi ne tik Bostono kuopos, bet abelna visų kuopų — jų rašydamas, norejau atkreipti atydą ant abelno lietuvių elgimo, kuris parodo, jog mės apvilkdamas ką nors aukso rubais, patys tą savo dovaną purvais apdrabstone, arba — anot labai teisingo ir gerai pritaikinto p. Šerno išsireiškimo: „Mės, lietuvių, tankiai be reikalo iškeliamė žmogų ant dievaičio sosto, o paskui tą dievaičio nuo sosto, kaip varlę už kojų, traukiame į balą“....

Aš visai nesistebiu, jog juna kuopa gali padaryti kladas, arba pasielgti netaktiškai, bet nesitikėjau, kad mineta Bostono kuopa, — viena iš senesnių kuopų ir kurios tarpe yra nemažai vyru, net ir diplomatu — kad toji kuopa padarys tą žingsnį. Aš stipriai tikiu, jog kuopa pripažins teisybę šitiems mano žodžiamas, jog ji nepanorės juose matyti „didybės“ iš mano pusės, tik vien norai gyventi ir darbuoties vienoje draugijoje ant visiems prieinamų ir kiekvienam priderančių išlygų. Aš tikiu ji tą padarys, jeigu ji norės buti pati sau teisinga.

B. K. Balevičius,
TMD. Pimininkas.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Siomis dienomis pa simire labai kadaisiai pagarsejės žmogus, stačiatikių kunigas Jonas Kronstadskis. Jis jau

apie 15 metų ar daugiau, loše Rusijos gyvenime nemažą rolo. Pirmiaus buvo apskelbės stebuklūdarytoju. Minios lengvatikių, jieškančių stebuklų, jam supylė begalininus turtus. Vėliau, prasidėjus revoliucijos laikams, Kronstadskis pasilio vė bedaręs „stebuklū“, bet ėmėsi už pelningesnio amato: jis su visa dušia ir kunu organizavo juodašimčių judėjimą ir milijonus tamsių fanaticų, savo pasekėjų atraukė nuo kovos už laisvę. Už savo uolę skelbima tamsybės, tas kuni-gelis pasiekė žemis kudošėlio laimę — nesviestiškai praturto, važinėdavo karietose ir visuomet vienos ar dviejų mergų draugijoj. Paliko keletą namų Petrapilėje ir Kronštate, tukstančius margų girių Vologdos ir Kostrōmo gub., buvo dalininku aukso kasyklų ir didelius pinigus.

Amerika. Vašingtone užgimė karšta kova tarpe prez. Ruzvelto ir kongreso. Abu kongreso rumai — senatoriai ir atstovai, sukibuo už prezidento kalbos, kurių sake prie atverimo kongreso. Tenai prezidentas reikalavo pagerinti ir padidinti slaptosios sargybos (sekret service — šnipu) sisteminę. Sénatas ir atstovai jau pirmiau buvo tam priesingi, todėl prezidentas ir pašiepėje juos šitaip: „Jūs dėlto nenorite slaptosios sargybos, nes bi-joties, kad jūsų pačių darbe-

tių neimtų išrinėt...“ Po ilgūgiinėj ir barnių atstovų rūmas 212 balsų prieš 35, nutekę tą vietą prezidento kalbos atmetsti ir išreikštį Ruzveltau neužsiganėdinimą, kaiipo liudies atstovų insinuatorių.

ISZ VISUR.

Nelabai senai Šveicarijos respublika išdavė Rusijos valdžiai revoliucionierių Vasiliuvą. Žandarai ir policija tuoju supyne jam kriminališką apkaltinimą ir teismas anadien pasmerke Vasiljevą 10 metų kalėjimą.

Paryžiuje ant Chaussee d'Antin stoties, gražiame vidurdienį prapuolė nuo rėlių krasos vagonas. Pasirodė, kad mitrus vagiliai jį nusivežė ir visą išplėše. Vagone buvo apie \$200.000.00 pinigais ir visokių brangių siuntinių.

Charkovo universiteto profesorius N. Boguslavski pranešė geologijos komitetui Peterburge, jog Kursko gub. esą atrasti nauji ir labai turtingi sluogsniai akmeninių angliai. Sakoma, kad tose srityse atidarys neblogesnės kasyklės, kaip Pensylvanijoje.

Prancuzijoje perėjo visuotinių rinkimai, kuriuose valdžiai gi ir radikalai vėl paėmė viršų; progresistai pralaimėjo net 18 sedynių parlamente, tuomtarpu radikalai-socijalistai laimejo naujų 15, o neprigulmingi-socijalistai naujas 2. Tokiu budu spqrinimas kungių eis vėla pirmyn.

IS AMERIKOS

Ir pas mus zemes drebėjimas!

Philadelphijoje ir visais New Jersey pakraščiais, sausio 5 d. pasigirdo čiela eilė lengvodu dundėjimo po žemės. Seismo grafiškas biuras Vašingtone patemijo, jog štie pozenimiai dundėjimai atsiliepę nuo anbaisiojo žemės drebėjimo Italijoje, baisiai nusigando: buriai vyrų, moterų ir vaikų išbego iš namų ir lakstė rėkandami gatvėmis, kiti paruočiant kelių meldesi. Plymouth, Pa. sakoma, kad iš to drebėjimo plyšo 10 tonų dinamito ir išardė apie linkę.

Izvoge socijalistų redakcija. Girard, Kan. socijalistų laikraštko „Appeal to Reason“ redakcijon apsilankė keisti vagis. Natišas laiku, kada visi miegojo, suplašyta su nitroglicerino pagelbā nesudegamoji spinta ir išnešta glėbis popieru. Tarpe jų buvo daugelis dokumentų, kuriuos garsinges Chicago adovokatas Darrow buvo surinkęs, gynimai einančios bylos apie to paties laikraščio redaktorių Warren. Spintoje buvo ir pi-

nig, bet jų neliesta. Matyt, norėta tik popieru. Bet kas tie per vagis? Redaktorių juk valdžia skundžia. Ar ḡi butai pačios valdžios darbas?..

ISZ lietuvisku dirvu Amerikoje

Waterbury, Conn. Sausio 3 d. TMD. kuopelės trius buvo parengtas Dr. Kudirkos jubiliejuo vakarėlis, kursuose iš nabašinko rašytojo veikalų: muzikos, deklamacijų ir dainų. Iėjus į salę prieš akis atsireiškė puikiai gelėmis padabintas Dr. Kudirkos pavalkslas. Paklus uždangai, p. J. S. Pruselaitis paskaitė referata iš „Vilniaus Kalendoriaus“, paskiaus „Sviesos Dr̄tės“ choras sudainavo taučišką hymnā, ir taip paeiliui ējo muzika, dainos ir deklamacijos, iki vakaras užsibaigė. Tarpe dalyvavusiu veikėjų buvo šie: P. Priceviciute skambino ant piano, V. Bagdanavičius griežė ant smuiko, K. ir M. Krikščioniutes dainavo duetus ir kit.

Vakaras puikiai nusisekė Waterburiu žmonės juomilabai užganėdinti. Pelno liko apie \$20.00.

Vietinis.

Elizabeth, N. J. Mėgstai dailę ir nemegstu dailės. Mėgstai dailę ir teatrus už tai, kad jie butinai liaudžiai reikalingi, kad scena jkvėpja kiltus jaunesnus, bet nemegstu, kad dailę išdarke profanai. Paskutinės rušės išpujį aš jaučiau 1 d. sausio. Čurėko salėje, kur buvo perstatyta Nagurnaneko „Živilė“. Nors veikalas ne literatiškas, bet vis gi, gerai atlošus, puikus būtų gabalėlis. Bet čia: mielas Dievel! Nei aktorių prisiruošimo, nei nudavimo, nei tinkamų parėdu. Aišku tuojaus, kad pas mus dėra jokio supratimo apie sceną. Negalima buvo pažinti: ar tai senovės kareivis lietuvis, ar tai kareivis rusas, ar tai kunigaikštis, ar tai vaidyla, ar tai prastas žmogelis pažibūčių apsidėjės. O publika! lygi miške auginta: užia, švilipta, rėkia, numalšyt jokiu budu negalima....

Zinoma, lošia prasti darbininkai. Reikia jems pripažinti garbę ir net padėkoti. Bet linkėtina musų teatrų mylėtojams, kad vengtų to, ko negali: pradėtų velyk nuo „Amerika pirtyje“, „Dédé atvažiavo“ ir kitų lengvesnių, o tada baigtų jau „kunigaikštis“....

Vincius-Brooklynietis.

Chicago, III. Turėdamas biskelį liuos laiko, nusidėnuoti į prakalbas, surengtas LSA. kuopos. Nuo tulo laiko jau girdėties vis šnekant, jog Chicagoje daugiausia lietuvių, apšvestų žmonių, randasi daug gydytojų, advokatų, inžinierų, farmaceutų ir dar kitių, — ten tikra širdis lietuviškos inteligentijos. Taip ir yra, nieks negalėtų to užginti, kad čia randasi lietuviškos žmogus, galetų didelę rolo lošti žmonių apšvietime. Bet ve musų nelaimė! Teisybė, jis kalbėjo taip gi apie mokslą, bet tik keliais žodžiais, o visą kalbą pašventė ant užspuldinėjimų. Kaip tik išpuolė ant platformos, toj vienoj akimirko užsisėdo ant Zagaro, kam tas kalba apie kovą, savo mokslą, apie protestus, nes sako protestais nieko nenuveiksime, — protestai, tas-pats, kaip baronas (avinas) su ragais daužytu muru. Ar gali sveikai manantis žmogus sutiki tame su B.? Užspulė ant socijalistų, buk jie (supr. rev. Iaikė Lietuvo) už suaukant lietuviškos visuomenės pinigus spausdino tik žydiškus lapeilius ir tik žydamas dalindavo. Užspulė ant politikiškų pagėlių; sako: ko jie čia atbė-

ta lietuviškus reikalus, negu kituose lietuvių apgyventuose kaimuose ir kaimelinose. Bet tas gražu toli, toli. Nerašysiu kaip jie gyvena, prie ko jie didžiausį ir maloniausį prisirišimą turi, nes tas paprastas ir beveik kiekvienam žinoma. Bet, einame prie dalyko, t. y. apie prakalbas.

Prakalbos, kaip ir visur surengtos; užkviečiai kalbėtojai ir nebekokie, kaip tai: Balevičia, Zagoras, ir rodos iš Valparaiso universiteto studentas, (pravardės nežinau). Rodos buvo garsinta „Lietuvoj“ ir per plakatus, bet ant prakalbų susirinko nedaugiau kaip 150 ypatų. Kodėl taip nedaug susirinko klausytojų, pagal patirtos priežasties, kalti tam intelligentai, ir štai dėlko: (maž brolis chicagietis atsiras su pasiaiškinimu, kol nedaug susirinko: sakys, jog ta pačia dieną buvo kitoje vietoje prelekcija, tai ten visi lietuvių ir susispieš; bet tas bus netiesa, nes aš ir ten buvau, mačiau kiek ir ten buvo). Visu pirmu kalbėjo studentas; kalbėjo apie mokslą, ką mums mokslas suteikia, ką mums mokslas žada suteikti ir tik su mokslu, sako, mės viska galėsime, atsiekti; ragino skaityti mokslą knygą ir kaip galint daugiau lavinties ar tai mokyklą lankyt, jei kas išsigali, ar tai privatiskai. Antras, kalbėjo Zagoras. Šis nurodė apie reikalingumą klasų kovos už geresnį buvį, apie reikalingumą pasidarbuoti išliuosavimui Panreno ir Rudavičiaus; sakė, jog reikia pr otestuoti prieš S. V. valdžią, taip gi apie reikalingumą ir neatbutinumą mokslą. Žagarui galima užmesti tik tai, jog jis neturi grynsi lietuviškos ištarės, taip gi ir gabans iškalbumo; bet čia ne jo kalte — kalta gamta su proga. Trečias išejo Balevičia; teisybė, pui-kią, labai puikiai iškalbą turi; žodžiai tie, liejasi viens po kitam, kaip harmoniška salyda; taip maloniai ir pritraukiančiai kalba, rodos jis, savo he-roiskame iškalbumė dings nuo estrados kaip kokis magikas; rodos jis su kunu ir dušia tam tik ir pasišventęs. Istikro, jeigu jis taip gi apie mokslą, bet tik keliais žodžiais, o visą kalbą pašventė ant užspuldinėjimų. Kaip tik išpuolė ant platformos, toj vienoj akimirko užsisėdo ant Zagaro, kam tas kalba apie kovą, savo mokslą, apie protestus, nes sako protestais nieko nenuveiksime, — protestai

go į šią laisvą Amerikos šalį; jei nori laisvės, ko bėgo iš Rusijos, kodėl ten nekojo, etc. padabindamas savo kalba su visai netikusiai išsitarimais. Publikos mažai buvo, bet ir toji pradėjo tarp savęs šnabždėti: kas čia, sako, dabar yra, kieno čia teisybė ir koklausyt, — nežinia. Pabaigus B. kalbą, Žagaras paskui išbėgęs traukė, kaip žmonės sako, per kriukį Balevičiui ir su tuo užsibaigę prakalbos.

Ištikro, kaip apmąstai, jei tokie žmonės kaujas, tai kur mums pasidėt, iš rodos kad bu tų galima, keliautumei žmogus nuo šios žemės ant kito pasviečio. Ir aš statausi sau klausimą: kas tai galetų but, t. y. kam tokie nesutikimai daryti? Jog ir viens ir kito, prie to paties taško žengia, tik skirtais keliais. Jau ir taip negalima susišaukti daugiaus klausytojų, o susikvetus bureli, nors tuomet reikėtų kuošvelniausiai aiškinti jiems nesuprantamus daiktus, aiškinti visokiai budais, visokiai keliais mokslo vertę. Rengimas prakalbū juk nėra tam, idant žmones susišaukę pasirodyti, kaip patys kalbėtojai gali tarp savęs rietis; rengimas, tai yra tikslas, ką nors suteikti atsilankiusiems gero. Vieton ką gero atlikti, jie išėjė ant scenos lošia pikto pagundinimo roles. Jeigu taip, kam šaukti klausytojus, ar dėlto, kad jūs ant scenos pamatyti? Jei my lite užspuldinėjimus, sueikitė į privatišką kur kambarį ir ten galite.... Su panašiais užspuldinėjimo budais jūs tik žmones pykinat ir atšaldot, o dėlei to, jie neskaitlingai ir atsilanko pas jus. Ir da sakau: kodel taip yra? Mokslo vyrai, taisykės, nes kas gi su mu mis bus??

Pseudonimas.

IS Lietuvos.

Vilnius. IS „Liet. Mokslo Draugijos“. Lapkričio mėnesiye Mokslo Draugijos knygynui prisiuntė knygų:

A. Šutinas 5 tomus, Ed. Volteris 7 t., J. Strazdas — 22 t. ir 30 įvairių rankraščių; S. Kazimiero Draugija — 62 t., Renigeris ir kun. Turauskis po 2 t., J. Naujokas, Au. Brunožis, A. Maciejauskis, D. Šildauskis — po 1 t., S. Bytautas — 1 t. ir 12 senoviškų dokumentų.

Rengiamamjam Draugijos muzėjui padovanovojo: kun. Pran. Bernotas iš Ratinyčios — 100 sidabrinų pinigų (daugiausia lietuvių), 1 akmeninį kirvuką, 2 geležinių jėgalių, 1 — jiešmagalį, skiltuvą, meškerę, žalvario guziką ir 5 juostas; S. Bytautas iš Nemakščių — 29 senov. pini gus, 1 žalvarinį žiedą ir Lojolos medelį; A. Šutinas — 2 senov. žibintu ir 9 paveikslus; Kazimiera Sorokyte — 3 paveikslus ir Alyta bei J. Strazdas — po 1 pinigą.

Visiems aukautojams taria širdingą ačiu.

L. M. Draugijos komitetas.

Lietuviška lekcija. Sek-

madienį, gruodžio 7 d., 5 valanda, buvo 3čia d-ro Matulaičio lekcija. Pasakojo apie tai:

- 1) Iš ko susideda kraujas ir kam jis reikalingas?
- 2) Kodel vienose kraujagislese kraujas šviesiai raudonas, kitose gi mėlynas?
- 3) Kodėl vienos kraujagisles tvaksi, kitos ne?
- 4) Kaip sutaisyta širdis ir kodel ji nuolatos tvaksi?
- 5) Širdies, kraujagislių ir kraujų ligos. Žmonių klausyti lekcijos buvo susirinkę 60-70.

G. Petkevizeitė ir J. Žymantienė (Zemaitė) gruodžio 8 (21) d. išvažiavo Peterburgan visos Rusijos moterų susišauzavimam.

Prie „Vilniaus Aušros“ likvidacijos. Paskirtasai gruodžio 6 dieną susiutinos „Vilniaus Aušros“ susirinkimas draugijos turtui likviduoti neįvyko per tai, kad nesurinėtai išstatytai reikalaujamas narių skaičius.

Todel draugijos iš §36uoju, Vyriausioji valdyba, drauge su Vyr. Revizijos Komitetu, pasikvietusi iš draugijos narių tarpo sudaro Likvidacijos Komisiją, kuri paskirstys visas draugijos lėšas lietuvių vaikų apšvietimui.

Likvidacijos komisijos susišinkimas paskirta gruodžio 14 dieną. To susišinkimo ntarimas bus laikrašiuose paskelbtas.

Pirminkas J. Bagdanavičius. Sekretorius Liudas Gira.

Baigęs mokslus. Grudžio 9, d. išdavė prie Berno universiteto (Šveicarijoje) veterina rios skyriaus kvotimą daktaro laipsniu F. Sadaginas, tu rejęs 1906 m. pasišalinti iš Lietuvos. Kad ne politiškos salygos, galėtų dabar buti Lietuvoje vienu kulturos neše ju daugiau, — šiaipgi, ligi geresių laikų bus priverstas bastyties po užrubežius.

(„Viln. Žin.“)

Stefanpolés (Dysnos apskr.) dvaro nuomininkas žydas turėjo tarnaitę katalikę Marijoną, Lužkų valsčiaus, Lipnų sodžiaus. Betarnaunda ma penkerius metus, nedoriai buvo susidejusi su savo šeimininku. Žydas, vedęs, pradejo nebesipadoveti prieš pačią. Išsiuntės tarnaitę kuten, iš kumečių pasiskolines peilių, lyg tartum užsisukusios karvės šniurui nupjauti, papjovė tarnaitę. Kitiems paskelbės, jog Marijoną išsiuntęs Dysnonas savo pažiastamus, nes sunauja šeimininke ji pradėjusi nebesutiki. Tarnaitės dėdė, pajutes, jog Marijonos pas žyda nebéra, dave žiną anstoliui, kurs iškrėtęs ir atrado lavoną, išgrusta skrynon, nors ji buvusi per trumpą nabašti kei. Žydas suimtas.

Visaip atsitinka geresių duonos bejiekant.

Per caro vardadienį, gruodžio 6 d., Kauno gubernatorius išakės paleisti iš kalejimo 21 žmogų iš tų, kurie buvo administrativiškai nubausti už nepildymą butinųjų gubernijojį įsakymu.

Visiems aukautojams taria širdingą ačiu.

L. M. Draugijos komitetas.

Buvusių Pagirių geležin-

kelių valdybos tarnautojų bylojau pasibaigė. Teismo rumai apskelbė tokią nutartį:

D. Šneideris pasmerktas 3 metams tvirtapilės neatimant teisių; Badziejus — 1 metams ir 9 mén. tvirtapilės Agapitovas, Vasilevskienė Voinovas, Mališickis, Osipčukas, inž. Prozorovas, Fiodoras vas ir Jastrzembskis — vieniams metams; Agapitovui ir Fiodorovui paskaitė tā liukai kurį jie jau yra atsėdejė. Teisimas išteisino: Bendarvezskij Bortkevičių, Andrejeva, inž. Gatovskij, Zigelj, Sučinskij, Taranovičiū, Torchovskij ir Jablonskij.

Nuteistieji, išskyurus Sreideri, tuo tarpu paleisti už kaučią nuo 100 rub. iki 5.000 rublių.

Apbynėjai duoda kasaciją senatui ir ketina patraukti teismani liudytoja „tikrujų rusų“ pirminką, Jakimavičiū, už tai, kad jis melaves teisme, priodydamas Sreiderio katumą ir neteisingai prisiekęs.

Augštadvaryje. Trakų apskr., gruodžio 5 d. sudege 30 namų, tarp jų daug sankrovų ir monopolis. Daug žmonių pasilikę be pastogės.

Siauliai. Lapkričio 27 d. Siaulių mokinį šelpimo draugija įtaisiusi mokinį nandai balių, didelėje moterų gimnazijos salėje. Ačiu energijai iš veiklomui draugijos narių ypačiai grapienės Zubovienės ir daktarienės Cumftienės pelno iš to vakaro gauta grynai 700 rublių.

Nedalyvavę vakare visi vyru gyminazijos mokytojai dėšios priežasties: Siauliuose nesai pasirodės laikraštis, kur sasi peikias gimnazijos tvarka iš mokytojus; mokytojai spėja, kad laikraštelių leidžia mokiniai. Bet dabar savo boikotu, kad ir tokio vakaro, kurio buvo toks prakilnus tikslas, mokytojai neprirodė, kad jie augščiau stovė nuo tokius mažmozius.

Jieško politikos prasikaltėlių. Policijos departamentas atsiunte Vilniaus policijai: Marijoną, Lužkų valsčiaus, Lipnų sodžiaus. Betarnaunda ma penkerius metus, nedoriai buvo susidejusi su savo šeimininku. Žydas, vedęs, pradejo nebesipadoveti prieš pačią. Išsiuntės tarnaitę kuten, iš kumečių pasiskolines peilių, lyg tartum užsisukusios karvės šniurui nupjauti, papjovė tarnaitę. Kitiems paskelbės, jog Marijoną išsiuntęs Dysnonas pas savo pažiastamus, nes sunauja šeimininke ji pradėjusi nebesutiki. Tarnaitės dėdė, pajutes, jog Marijonos pas žyda nebéra, dave žiną anstoliui, kurs iškrėtęs ir atrado lavoną, išgrusta skrynon, nors ji buvusi per trumpą nabašti kei. Žydas suimtas.

Vilniaus mokslo apygardos globėjas prieš keles savaiteles nusiunte Siaulių gimnazijų tarybai šiokių įsakymą: „Jeigu iš duodančių egzaminus eksteriu atsirastų tokius, kurie pasakyti esą marijavitų tikybosi, tai tokiems reikia pakviesči marijavitų dvasiškis, kursiuos iš tikslos dalykų egzaminiuotu.

Visos Rusijos moterų suvažiavimo komitetas atsiunte Vilniun oficialinių pakvietimų dalyvauti suvažiavime tuo tarpu tik „Lenkijų moterų teisių lygumo sąjungai“, „Lietuvių sąjungai“ ir Šabadienei.

Kiek Vilnius turi gyventojų? Pagal miesto policijos valdybos žinių spalį 1 d. 1908 m. Vilniuje buvo 188.162 gy.

(Žiur. ant 6 pusl.)

Kritika ir bibliografija. Ar galima prie motiny- stes prisirengti?

Aritmetikos uždaviniai ir pavyzdžiai rinkinys I. ir II pradedamuojų mokyklų skyrimi ir žmonėms, norintiems išmokti gerai saskaitoti. Surinko P. B. ir P. D. Vilnius. 1906. pusl. 68, kaina 15 kap. „Lietuvių mokytojų sąjungos“ išleidimas.

Sita knyga pastaruoju laiku dalinams Tėv. Myl. Dr-tės sanariams veltui. Mat TMD prisidėjo prie šio rinkinėlio išleidimo, ir kadais išsiai jau gerokai po Amerikos lietuvius pasiplatino, todėl manau, juk ir keli žodžiai paribėjus apie minėtają „Aritmetiką“ nebus prasli, —ypač kad jau ir čionai tverianties lietuvių mokykloms, išsiai yra neatbutinai reikali in gas, kaip aritmerikos vadovėlis.

Pirmausia reikia atiduoti autoriams nupelną už jų krupštų trius, nes parengtas ge rai, uždaviniai ir pavyzdžiai gana įvairių, akyvi, patraukianti nemokslius ir pamokinanti; uždaviniai beveik iš lietuvių gyvenimo, tik galia, kad jie nevisada reguliariai suskaityti pagal rubrikas, kitur neaškiai išreikštos uždavinijų salygos, arba jos pilnai neatsako gyvenimui. Šiaip rinkinys įvairus, dikto formato (in 8), ant gražios slidžios popieros at spaudintas. Kiekvienas TMD. sanarys, manding. džiaugiasi jį (rinkini) gavęs.

Vienok reikia pasakyti ir tas, kas yra Tarp pavyzdžių iš uždavinijų randasi daugelis neaškių saskaitų — klaidų. Autoriai, matyt visai savarankiškai, ar kaip kitaip, stato kabin ženkla „()“. Nestato kabių ten kur reikia, nustato ten, kur visai nereikalinga, nes kabės bereikalingai pastatytos, tiktais gadina akis margina lapus ir neatneša jokios naudos. O antraip, nes statymas kabių ten kur reikia tik vaikui (ir suaugusiam, pav. ir man, kaip mažomis) sukimas galvos, bereikalingas mąstymas, rašinejimas ir tt.

Pavyzdin: ant pusl. 11, §101: 3+3: 2+7=? Vaikas, manding, darys taip: 3+3=6; 6:2=3; 7-10; o iš matematiką, rodos taip: 3+3+7=11½. Tokių sunkių pavyzdžių, be kabių yra diktokai po vieną knygą, ir pradedantieji dar mokyties, taip negražas padaryt, nes su trumpeno neapsipažinę, darys jie klaudingai. Arba §99: 10:5×2=? Kaip čion reikia daryti? Aš randu dvejopą budą: arba 10:10-1; arba 10:5-2; 2×2=4. Kad nebūtų paimomo, autoriams neatbutinai reikėjo paskirstyti kabėmis: arba 10:(5×2)=? o gal (10:5)×2=?

Ant 12 pusl. §122 pavyzdžiinose visai ne reikalingos kabės: parašyta: (2×2)+(4-2)+(6:3)=? O turi buti šiaip (be kabių) 2×2+4-2+6:3=? Besimokinant iš tokių pavyzdžių negalima gauti supratimo, kada kabės reikalingos statyti, kada ne. Tas autoriams butinai reikia pataisyti; girdejau, kad išėjusi antroji šios „Aritmetikos“ laida, bet neteko matyti, ar su pataisymais.

Ir taip daugumas yra neaškių ir netikūsių pavyzdžių. Dabar eisime prie uždavinijų (su žodžiais ir sakiniu).

Pirmieji metai. Veiksmai su skaičiais ligi 20. Bet §148 (ant 14 pusl.). skaitome: „vie na višta išperėjo 9 viščiukus, kita — 5 daugiaus....“ Suskaičius išeina 23. Na, o visas tas skyrius eina skaičiamas tik iki dviešimties! Tokių klaidų, kurios vaikams bus paimios, randasi ir daugiaus.

Ant 17 pusl. uždaviniai pav. nuo §182 iki galui yra persunkūs ir patalpinti juos reikėjo vėliaus, kada vaikai mokosi dalinimą.

Dalyje antrųjų metų, taip-gi yra klaidų apsčiai. Nesuprantami uždaviniai: pusl. 39 214, kur vaikai jokiu budu nepadarys. Ne aškūs ir šie uždaviniai: §418, 436, 444 ir tt.

Tiek tai aš patémijau klaidų skaitydamas pp. Bendorius ir Daugirdo uždaviniai ir pavyzdžiai rinkinį. Beabejones jau antramjame išleidime jų (klaidų) nera, bet gaila, kad T. M. D. sanariai jo veltui negaus.

Nežiurint i tą viską, i tas virš parodyta silpnosios puoses „Aritmetiką“ turi savo kuo geriausią vertę ir, manding, yra vienintele lietuvių kalboje aritmetika, skiriamą pradinėms mokykloms ir suaugusiemis, namie buantiems, išmokti gerai saskaitoti, kadangi bėdavolių, be rankvedžių išmokti bei kitus mokyti visai negalima.

J. Sekevičius

Labai sena visuomenėje yra nuomonė, kad kiekviena motina prieš gimdymą gali prisiruošti iš pagimdyti tokį kudikį, kokio nori. Prie prastų žmonių yra sakoma: „reikia nusiu rėti“, o mokinti vyrai dabar tą teorią vadina „prisiruošmu prie motinystės“ (preparation for motherhood). Daleiskim jie sakoto: „tėvai, norėdami turėti juodbruvį vaiką, esą, privalo prieš jo užvaisymą akyliai įsistebeti į kokį nors juodą dalyką; norėdami gi turėti kudikį protinę, privalo esą šnekėti su mokintais ir išmintingais žmonėmis, skaityti gerus raštus; kas nori susilaukti gražius kudikius, privalo, esą užvaisyti juos motinos yečiuje prie iššilmingai ir gražiai padabintų apystovų: gražiame, šviesiame kambary, išpuoštame dailiaus paveikslais, kvėpjančiais žolynais, gražiai nuklijonutu sienu, pasirėdžius į grazias drapanas, linksmiausiai upę, etc.

Tokia „prirodo“ užvaisymo teorija, kaip minėjau, turi labai seną savo pradžią. Pradėta ...nuo gyvulių. Žydų istorijoje (biblio) skaitome, kad Jokubas, ganydamas savo uošvio avis, jau tą gerai išpraktikavo (Maž. I. 30. 37). Jam uošvis Labanas suderėjo mokėti už bandos ganymą šiokią algą: —prijadėjo atiduoti visas margasių ir kerššias avis ir oškas, kurios tik Jokubui beganant atsiras. Jokubo buta ne kvailo —jis prisipjaustė pėplos medžio lazdu ir su peiluku išmargintęs jų žievę, išmėtė tas lazdas ganyklose, po avii ir ošką akimis. Ir ką gi? Avi ir oškas, išsižiurėjė į ubagus, pagimdą visokius išgamas; nusistebėjė iš rudo žydo —pagimdą rudus, „sukčius“ kudikius; persigandę gaisro, pagimda vaikus su raudonais plėmais ant kurios nors kuno dalies, be to nerviškus; išsižiurėjė ir „nusidiviję“ iš édronų ir pikējura, lygtai pagimdą tokius kudikius, ir tt.

vyrų ir moterų per visas gentkartes, kurie percielė savo gyvenimą, darė ką jie norėjo, turėjo gerą maistą, niekuomet neragavo netikusio vyno, visuomet kalbėjosi su akylais žmonėmis, buvo patis išaukštėti iki augščiausiam apsišvietimo laipsniui, turėjo išplėtotas moraliskas ir intelektuališkas ypatybes, vienok nieko prakilnesnio negalėjo savo kudikiams iš aplinkybių pažinti ir suteikti, kaip tik tą, ką jie patys buvo įgimę. Kaip juokinga, — sako Lankester — žmonių nuomonė, kurie kalba, buk per keletą valandų, per dieną ar savaite galima „prisi ruošti“—surinkti prakilnias ypatybes ir tas savo užvaizomieems kudikiams perduoti!

Taip sako ir visi Darvino pasekėjai, kaip p. Lankester: nei švelnus maistas, nei grazios sienos, nei pasikalbėjimai su protingais žmonėmis—neturi jokios jtekmės ant užvaizomydailiesnių ir prakilnesnių gentkarčių. Vieninės tiks yra keliai gauti gražius kudikius: — parinkti gražias ir sveikas poras—kaip einant į motinystės sąryšį, taip ir visokius pasaulio vaicius uždiegiant.

Taip sako Darvino teorija—„rusių parkimo“, ir tą teoriją šiandien gyvenimo ir mokslo ištyrimai patvirtina.

J. O. S.

Pazvelgus atgal.

SOCIJOLIOGIŠKAS ROMANAS

Eduardo Bellamy.

VERTĖ

Pranas Siulelis.

(Tėsa).

gia gerai mokėti. Kokis tai gali buti gyvasties apsergėjimas toje, sukuržusiu Izmaelius gyventojų šalyje, kur kiekvieno žmogaus kumštis yra atkištasis pries kitą? Toli grauzi kitokių gyvasties ir laimės apdraudimą aš mačiau prie žmonių mano sapnuotame kraste, kur jau iš vieno tik prigulėjimo į jų tautiškąją šeimyną, kiekvienas žmogus buna apsergėtas nuo visokiu rupesčiu ir nedateklį, ir tą jam amžinai užtikrina šimtai milijonų jo brolių sątautiečių.

Atsimenu, kad biskutų paskiaus aš atsiradau nejuodimis ant Tremonto Gatvės, kur išvydau militarišką parodą. Pro šalį maršavo kareivų pulkas. Tai buvo pirmutinis tos apsiukusios dienos reginys, kuris vieton nuostebos ir pagailos įkvėpė man kitokių pajautimą. Čia ant galo mano akis pamatė nors vieną išmintingą ir sutvarkytą dalyką, taip sakant pavyzdi, ką galė padaryti protinges bendras darbas. Visi praeiviai sustojo žinréj į ta reginį su užkaituotais pasigerėjimu veidais. Ar gi tas reginys tik jūs akis teglostė? Ar gi jie negalėjo suprasti, kad tiktais iš vieno veikiant, kad tiktais pavedus vienam vadovui kareivių organizaciją, armija pasidaro milžiniška mašina, kuri sutriuškina po savim daug didesnes už save ganjas iškrikusiu miniu? Tačiaiškai matant, ar gi žmonės negali daryti palyginimų tarpe palaidosios minios ir mokslisku budu suorganizuotos armijos; ar gi jie negali dasiproteti, kad šitaip jau mokslisku budu galima ir visokiai tautos išdarbystė suvesti sąredon? Ar gi ne dingtelį daugelio žmonių mintyje tas nuostabumas, kad užmušinėjimas žmonių jau nuo tiek amžių yra žmonijoje skaitomas daugel svarbesniu, negu jūs maitinimas ir aprėdymas; kad žudymui vieni-kiti užlai ko gražiai išmokinėti ir suorganizuotą armiją, tuomtarpu pagaminimas gerovės yra paliktas gaujos rankose?

Siūkstant dienai vakarop, ant gatvių išsiplėtė minios darbininkų, iš sakkrovų, pabrikų ir visokiu darbaviečių. Prietemos savanais nusirodant žemės ir visur ant gatvių užsižiebė pablyskę lempų žiburių, kurie miglotai apšvietė besistumdančių darbininkų veidus; čionai žmonių srovės mane pagavo į savo verpetą ir nusinešė su savim į Pletinės Grabės sritį. Niekur nebegalėtum rasti baisesnių išskurdo ir žmonių nupulimo paveikslų, kaip šicia! Aš čia vien pamačiau pašelius žmogaus spękų alinimą, čionai augo baisunas, kuris iš savęs kvėpavo aikvojais žmonių turu.

Nuo pajuodusiu, apskretusių prieangų ir langų ruko nešvankus garai ir jautėsi neskanus kvapas. Is siauru tarpgatvių garavo smarvė, pilna miazmų, kaiji ir nuo garlaivių dėnijo, kur vergus vežioja. Einant pro šalį mano žvylgis užkliaudavo ant išblyškusių kudikių, kurie kovojo už savo silpną gyvastį su smarve ir tvanku; užžvelgsi viena-kitą moteriškę, su išvargusi ir netekusi vilties veidu, pas kurią nieko moteriško nebeliko, išsimant silpnybę; pamatysi languose vieną-kitą mergaitę su pageltusiai antakiai. Ant purvinų kiemelių knibždėjo aibės vaikų, apskrusių ir pusnuogiu, kurie besirausdami po šiukslynus

pripildė orą riksmu ir visai netinkančiais jų amžiu keiksmis, lyg muzulmanų miestuose išbadėjė gaujos mulatų.

Viskas tas rodos man jau buvo nebenaujas. Tankiai aš praeidavau šią miesto dalį ir vis maty davan tuos varguvės paveikslus; kassykis jutan kok tumė ir retkarčiai man užeidavo filosofiškos mintis: kaip tai štie žmonelės dar gali tokias sunkenybes iš turėti? Bet nuo vakar dienos, nuo mano pasiviešėjimo kitame amžiuje, man nuo akių tarsi uždanga nukrito; ir dabar aš jau pamačiau, kad viskas tas paina nuo ekonomiškų šiosios gadynės kvailbyui. Ant šito žemšoko pragaro gyventojų aš žiurejau jau kitomis akimis. Aš mačiau jūs tarpe savo brolius ir seserus, savo gimdytojus, savo vaikus, kunus iš mano kuno, kranjų iš mano kranjo. Matant puvančią žmonijos masą jau netiketai mano jausmai išsiedė, bet širdį varstę tarsi aštrus peilių, jog aš ne galejau sulaikyti tos vargijos dusavimui ir déjavimui. Aš ne tiktais tą mačiau, bet tą ką mačiau, atjaučiau pats—aut savęs.

Isiūrėjės į tuos žmones aš pastebėjau, kad jie visi jau veik numirė. Jų kūnai buvo tarsi neužbaigę mirti lavonai. Ant jų kaktų tarsi buvo išrašyta: hic jacet (čia guli) numeris dvasė.

Kada aš, pasibaigėjimo perimtas, žiurejau nuo vienos ant kitos iš tų mirties apgyventų galvų, staigu manė pagavo halucinacija. Tarsi kokia, viska persviečianti dvasė nusileido ant kiekvienos tų atbukuių maskų ir parodė, kokie gražių ir puikūs butų tie žmonės, jeigu juose dar gyventu protas ir siela. Tik dabar aš patémijau, kaip negražūs ir pagedę yra žmonės, kokios briosios šméklos žiuri iš jų veidų, kokių karčius išmétinėjimus jų akis daro žmonijai. Neišpasakyta sūžinės graužimą aš pajutau, kadangi nebrangiai nusipirk. Toks biuras labai pagaudantinas. Anot korespondento minėtame laikrašty: „Amerika mažai težino apie Rusiją, o pastaroji—apie elektriką ir garą. Iš Rusijos iš vieninių laikraščių terašoma vienos briosios naujienos apie masinius sušaudymus apie juodašimčių bjaurojimą, apie Stolipino ir Co. darbelius, o nėko nepranešama apie minias, apie valstiečius, apie darbininkus, apie šiaurinės valstybės vidujinį gyvenimą. Iš Rusijos spaudą irgi telpa vienos tiktais pasakėjės ir išmislai apie Ameriką, kur buk tai aukas ir turtai plačiai upe plaukia, kur—laivės iš laimės viešpatavimas“. Tai gi „Biuras“ su teiks straipsnius ir Rusijos spaudai. Jo vedė ju bus p. Krugliak, iš kurio iniciativos ir Peter pileje dabar gyvuoja panašus biuras.

* * * „Lietuvos“ 2 N. plačiau praneša iš Serantono, Pa. apie atsibuvusį paminejimą 25 metų sukaktvių Dr. J. Šliup, darbavimą ant lit. dirvos. Apie 300 ypatų susirinkę į Auditorium salę, užkrietę iš namų Dr. Šliupas ir kada tas jėjo į salę, tai visi susitijo ir įėmė rankomis ploti. Jubiliatas taip buvęs tuom sujudintas, kad net ašaros akys pasirodė. Kalbėję: Dr. Rodham angliskai ir vyskupas Hoduras lenkiškai. Aptureta daugybė pasveikinimo laiškų ir telegramų, kuriuose primenė Dro Šliupo nuopelnus ir linkėja toliau darbuoties. Perskaičius laiškus ir telegramus, susirinkimo pirmėsdis įteikė jubiliatui dovaną—tu buvo daktariški veikalai: „Keens Surgery“, „Modern Medicine“, Osler“ ir „Stilvagon on skin Watson and Cuningham“, viso 15 didelių knygų. Nupirkimui dovanos sudėta 36 dol. šių ypatų: J. Skritulskas iš New Britain \$5, Liet. Užkėsus Polit. Kliubas iš Union City, Conn. \$5, J. S. Jokubynas iš Boston, Mass. \$5, J. I. Paukštys iš Brooklyn \$2, A. Povilaika iš Pautienius iš Waterburio \$2, J. G. Alanckas iš Wilkes Barrių \$2, V. Stulpinas iš Throop, Pa. \$2, J. Ankudavičius \$2, N. Kumskis \$1, V. Jurevičius 50c, J. Šuklis 50c. Pittstoniečiai per p. Kazakevičių \$9.

Nors pora metų atgal buvo subėgę tokios gyvenimo aplinkybės, kad „Vienybėje Lietuva“ buvo ne sykį Dr. Šliupas gana aštriai užgaujė minios žmonių, jų kuno broliai ir seseris, nuo užgimimo iki grabo lento gyvena nuolatiniam merdėjime ir kančiose? Klausykit! jie taip arti gyvena, kad jeigu tik jųsų juokai nutils, jųsų išgirsites į skaudų balsą, galingą verksimą mažučių, kurį gyvastį skurdo angis iščiulpia, gergždžiantį keiksmą vyru, kurie nuo vargo užkimo ir pasidarė panašūs į gyvulinį bliovimą, klegėjimą armijos išdriskiusių moterų, parsiduodančių už duoną. Kaomi jūs savo aušis užkišote, jei nebegirdžiate tų verksmingų atbalsių? Kaslink manęs, tai aš nieko daugiau negirdžiu, kaijūs.

— Pasidaré tyliuma. Aš bekalbédamas susijudu iš surenitas pagailos jausmų pradėjan drebėti. Bet kada užbaigęs pažvelgiai aplinkui į visus, pastebėjau, kad mano žodžiai anaipolti jų širdžių nesukritino: vienų veidai buvo šalti, kaip uolos, kiti atakliai stebėjosi, o kiti ironiškai šypsosios; Juditos akys patémijau neišpasakyta nuogastį ir nuliudimą, o jos tévas matomai pyko. Ponios apsimainė vienos (Toliaus bus)

PERŽVALGA.

* * „Kurjer Litewski“ (N280) aštatri iš kruvelė Vilniaus lietuvių, kurie per „Vienska Vieno“ vienai įskundę valdžiai lenkus, buk štie savo vienoje bažnyčioje Vilniuje giedojo revoliucijinę giesmę „Bože cos Polskę.“ Ar gi tas butų tiesa, kad lietuvių lenkus valdžiomis denunciuoja, kad kovai su lenkyse“ neberanda kitokių, kaip šitas įrankių?

* * „Vil. Ž.“ praneša, jog Petrapileje, priekario Medicinios Akademijos susitvėrē lietuvių medikų studentų draugija „Fraternitas Lithuania“ išvarvinta iš tų tarsi aštrus peilių, jog aš ne galejau sulaikyti tos vargijos dusavimui ir déjavimui. Ant jų kaktų tarsi buvo išrašyta: hic jacet (čia guli) numeris dvasė.

Kada aš, pasibaigėjimo perimtas, žiurejau nuo vienos ant kitos iš tų mirties apgyventų galvų, staigu manė pagavo halucinacija. Tarsi kokia, viska persviečianti dvasė nusileido ant kiekvienos tų atbukuių maskų ir parodė, kokie gražių ir puikūs butų tie žmonės, jeigu juose dar gyventu protas ir siela. Tik dabar aš patémijau, kaip negražūs ir pagedę yra žmonės, kokios briosios šméklos žiuri iš jų veidų, kokių karčius išmétinėjimus jų akis daro žmonijai. Neišpasakyta sūžinės graužimą aš pajutau, kadangi nebrangiai nusipirk. Toks biuras labai pagaudantinas. Anot korespondento minėtame laikrašty: „Amerika mažai težino apie Rusiją, o pastaroji—apie elektriką ir garą. Iš Rusijos iš vieninių laikraščių terašoma vienos briosios naujienos apie masinius sušaudymus apie juodašimčių bjaurojimą, apie Stolipino ir Co. darbelius, o nėko nepranešama apie minias, apie valstiečius, apie darbininkus, apie šiaurinės valstybės vidujinį gyvenimą. Iš Rusijos spaudą irgi telpa vienos tiktais pasakėjės ir išmislai apie Ameriką, kur buk tai aukas ir turtai plačiai upe plaukia, kur—laivės iš laimės viešpatavimas“. Tai gi „Biuras“ su teiks straipsnius ir Rusijos spaudai. Jo vedė ju bus p. Krugliak, iš kurio iniciativos ir Peter pileje dabar gyvuoja panašus biuras.

* * * „Lietuvos“ 2 N. plačiau praneša iš Serantono, Pa. apie atsibuvusį paminejimą 25 metų sukaktvių Dr. J. Šliup, darbavimą ant lit. dirvos. Apie 300 ypatų susirinkę į Auditorium salę, užkrietę iš namų Dr. Šliupas ir kada tas jėjo į salę, tai visi susitijo ir įėmė rankomis ploti. Jubiliatas taip buvęs tuom sujudintas, kad net ašaros akys pasirodė. Kalbėję: Dr. Rodham angliskai ir vyskupas Hoduras lenkiškai. Aptureta daugybė pasveikinimo laiškų ir telegramų, kuriuose primenė Dro Šliupo nuopelnus ir linkėja toliau darbuoties. Perskaičius laiškus ir telegramus, susirinkimo pirmėsdis įteikė jubiliatui dovaną—tu buvo daktariški veikalai: „Keens Surgery“, „Modern Medicine“, Osler“ ir „Stilvagon on skin Watson and Cuningham“, viso 15 didelių knygų. Nupirkimui dovanos sudėta 36 dol. šių ypatų: J. Skritulskas iš New Britain \$5, Liet. Užkėsus Polit. Kliubas iš Union City, Conn. \$5, J. S. Jokubynas iš Boston, Mass. \$5, J. I. Paukštys iš Brooklyn \$2, A. Povilaika iš Pautienius iš Waterburio \$2, J. G. Alanckas iš Wilkes Barrių \$2, V. Stulpinas iš Throop, Pa. \$2, J. Ankudavičius \$2, N. Kumskis \$1, V. Jurevičius 50c, J. Šuklis 50c. Pittstoniečiai per p. Kazakevičių \$9.

Nors pora metų atgal buvo subėgę tokios gyvenimo aplinkybės, kad „Vienybėje Lietuva“ buvo ne sykį Dr. Šliupas gana aštriai užgaujė minios žmonių, jų kuno broliai ir seseris, nuo užgimimo iki grabo lento gyvena nuolatiniam merdėjime ir kančiose? Klausykit! jie taip arti gyvena, kad jeigu tik jųsų juokai nutils, jųsų išgirsites į skaudų balsą, galingą verksimą mažučių, kurį gyvastį skurdo angis iščiulpia, gergždžiantį keiksmą vyru, kurie nuo vargo užkimo ir pasidarė panašūs į gyvulinį bliovimą, klegėjimą armijos išdriskiusių moterų, parsiduodančių už duoną. Kaomi jūs savo aušis užkišote, jei nebegirdžiate tų verksmingų atbalsių? Kaslink manęs, tai aš nieko daugiau negirdžiu, kaijūs.

Vietines zinios.

— Lenkų kuopelė iš „Socjal-demokracyi Krol. Pol. i Litwy“, 21 vasario lošia Jersey City 5 veiksmų dramą „Nihilistai“ — vakare, 187 Brunswick st.

— Augščiausis Teismas Vašingtone užtvintino New Yorko valstijos nuosprendį, jog nei

viena gazo kompanija, šiose apylinkėse, negali imti nuo vartotojų daugiau, kaip po 80 centų už kiekvieną 1000 kubiškų pėdų gazo. Kadangi kuo buvo imama po \$1.00, tai gazu kompanijos turės sugražinti žmonėms netiesuotai penimų pinigų \$9.000 000. Ar matys žmonės nors bent centą, tai kitas klausimas.

— Ant 112 E. 19 str. New Yorke gyvuoja socijalistų augščiausio mokslo mokykla — „Rand School“, kur skaito mokamosios lekijos sie inteligenčiai: Spargo — apie socijalizmą, Lee — ekonomiką, Gurvič — statistiką, Breitut — pedagogiką, Barry — ritoriką, Kirkpatrick — iškalbystę, Grinberg — biologikai veikėjai socijalistinėse klausimais, p-ni Gilman — žmonės larbai, Brir — socijalistika dvases Amerikos literaturoje, p-ni Kelley — moteris New Yorko industrijose.

— Ant Stanton str. tula moteris Blumė groserių ir susibarę su kromininku Parne. Sis įpykės pagriebė moterį, įvertė galvą iškurtą bačiuką ir su delnu per užpakalį nutovojo. Moteris išbėgo rėkdama ir apskunde Parne už „didžiausią pažeminimą, įžeidimą ir sužeidimą“. Teisدارys priteisė jai iš groserinuko \$40.

— Gabus teatrų statytojas, Oskaras Hammerstein apskelbė eina prie bankruto. Jo kurtoios operos Philadelphijoje, Baltimorė, ir New Yorke atnešė didelį deficitą taip, kad turėsi jas uždaryti ir važiuosias į užsienius, kad atlečių išsirei nervai. Matyt krisis atsiliepė ir ant teatrų. Beto juk žinoma, kad amerikai augščiosios dailės nelabai mėgsta. Vėliai ir krutantieji paveikslai kur kas geriau plėtojasi, negu dideles operos.

— New Yorkas jau visuomet elgėtų piliešas, šiai metai ytin jais pagarsėjo. Į bendruonių eilę (bread line) prie Bowery Misijų kasdien susirenka po 2000 žmonių, almužnos reikalaujančių, nors ir sakoma, kad „laikai jau pasigerino“. Ta cili kas yras teisiasi per ketertą blokų; jiemis misjonieriai dalina užkančius. Nuo prezidento rinkimų 500 viršaus prisidejo tokius almužnos jieškotojų.

— Iš Denver

ventojų, neskaitant priemiestių: Losevos kolonijos, Kamių, Kuprijaniškių ir Burbiškių.

Negeri pinigai. Vilniaus policija aptiko pas vieną žyda, Leibą Nachimovą, negeru piniagu dirbtuvė. Policija rado pas jį prietaisus sidabriniamas rubliams dirbtini ir 76 padirbtus rublius.

Šiauliai. Lietuvių vakaras. Subatoj lapkričio 22 d. lietuvių dramos-muzikos-dainos draugija „Varpas“ surengė lietuvių vakarą. Myletojai artistai vaidino Asniko tragediją „Keistutis“, didis Lietuvos kunigaikštis“. Nors tai veiklas labai sunkus ir ne visiems suprantamas, bet artistai gana gerai vaidino. Net nemokantieji skaiti darbo žmonės džiaugėsi. Prašant publikai reikėjo ant rytojaus atkartoti. Jeigu „Varpas“ gyvuos, tai be abejonių atneš daug naudos. („Liet. U.“)

Apgarsinimai.

Susirinkimai.

Brooklyn „Aušros“ Dr. kuopos susirinkimas bus utarninkė, sausio 19., „Vien. Liet.“ Redakcijoje, ant 7:30 vakare, 120 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Visi nariai teiks pributi, nes bus nominacija „Aušros“ Dr. pirmmininko.

KUOPOS VALDYBA.

Brooklyn Lietuvių Tautiskos Sveitaines korporacija šiuomis praneša visiems savo sąnariams, jog 18 d. sausio (panedėly) 8 val. vakare atsi bus matinis mitingas, kur bus viršininku parinkimas ir svarbus svartymai spie akcijų reikalas.

Sekr. Jos. Grazulis,
143 Berry str.

Pajieškojimai.

Petras Masialis ir jo žmona Anatolė, pirmuoju gyvenus Člevelande, Ohio, važiuodami į Lietuvą, sustojo Brooklynje pas savo gimines, P. Palauką, 161 Union ave, ir ten apsinuoję. Ant rytojaus juos abudu rado nebėgvyt užtroškusi nuo gazo. Palaidot 31 gruodžio, 08. ant Sv. Tračių kapinių, su mišiomis, per graborių Zaliauką. Gimines ar pažįstami, norėdami daugiau dasižinti, rašykite pas:

A. W. Zaliaukas,
227 Berry str.
Brooklyn, N. Y.

Gerbjamiekieji Tautieciai!

Šiuomis pranešu visiem, vedusiom su manim reikalus, jogs delei, geresnio visų užganėdinimo, atidrau kitią ofisą, 23 Salem st. Boston, Mass.

Kuriems tatai bus parankiai, meldeniu kreipties į tenai, o užtikrinu jog busite užganėdinti.

Jums labo velijantys
V. Dackevičius,
144 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Baliai.

Brooklyn, N. Y. lietuvių siuveyuojos 54 skyrius parengia didelį balį, kuris atsibus 16 d. sausio, subatoje, Tautiskame Name. Prasides nuo 7 val. vakare. Ižanga: in corpore 15c, pavieniai vyrams 25c, moterims ir merginoms po 15c. Visa sielinke širdingai užkviečia.

KOMITETAS.

Aukos išziliuosavimui Paurėno.

Brooklyn, N. Y. gruodžio 14 d. prakalbose surinkta: M. Bučinskas, J. Vezdžiunas, J. Stanovičius — po 1.00, Juškevičius 75c. P. Geciuinas, J. Šerga, K. Ciuberkis, J. Šniokis, J. Martinaitis, K. Andriukaitis, A. Vaičius, C. Stasiukonis, S. Gegžna, J. Norkus, P. Mieliauskas, K. Kriaučiunas, J. Striugonis, J. M. Danielius, J. Žingžda, J. Jukeliš, A. Stankevičius, P. Strimėnas, J. Zaborčis po 50. V. Petraitis 40c. A. Žiūrys, A. Baltaitis, J. Juškevičius, Vaitulis, Kaminskas, J. Mačiulis, V. Šerga, J. Indzelis, V. Gendryla, K. Liučkevičius, D. S. Mikulskis, J. Mačys, J. Andriukaitis, J. Norkevičius V. Balčius, J. Bielek, P. Paskevičius, A. Lėlis, J. Bužauckas, M. Yekštis, Mrs. Benevy, J. Skeiraitis, J. Karapa, M. Stanionis, P. Rimkus, J. Globa, — po 25c. A. Iksevičius 20c. P. Vaitiekėnas, P. Blažaitis, P. Tareiša, J. Vamaitis — po 10c. Smulkių \$7.16.

83 kp. LSS, prakalbose XII. 19. 08:

J. Tumosa 1.00, J. Žemaitis, A. Lenkauskas, B. Vičys, K. Liubinas, K. Repečka, J. Žvirblis, A. Baltaitis, A. Mikėlis, J. Koneckis, J. Kremlės, A. Aleskevičius — po 25c. New Yorko List. Polit. Kl. per J. Danieliū: P. Staciokas 50c. J. Da-

nielius, M. Bila — po 25c. S. Jankus, S. Skeris, A. Brigaitis, J. Andriukaitis, K. Kuznickas, D. Čeklis, J. Reklės, J. Skučas, J. Sabaitis, A. Jankaučas, K. Kuznickas — po 10c. Viso pribuva..... \$35.51. Perduota Paurėno konfrenėjai per P. S. Kaplaną 28.00. Liekasi išde 7.51. Brooklyno Paur. konf. sekrt. A. Unguraitis.

RYTMETINIS NEGALEJIMAS

Tai nėra, taip sakant, negalejimas bet didelis nesmagumas, kuri daugelis žmonių atjaucia. Tik ką atskella iš lovos jie jaučia kvailul, širdies pykima ir net tankiai turi vėmėti su kausmingais tasymai. Ponas Jonas Simunek iš Edwardsville, Ill. patarai kiekvienam vartoti tokiuose atsitikimuose Trinerio Amerikoniška Eliksyra Karčiojo Vyno. „Ilgus metus mane kankino paryčiai sirdypa ir vėmimas senoj šalyj ir per penkis m. čia. Szešios bonkcs Trinerio Amerikoniško Eliksyro Karčiojo Vyno mane išgydė ir nuo to laiko aš naturejau kliauties su viduriais. Tai yra geras patarimas, prie kurio mės norime pridėti tik tą, kad šitas Eliksyras yra didžiausias vaistas atsitikimuose vidurių ligų. Vartok visuomet, kaičių vidurių sugenda, Gaunamas aptiekose. Juozapas Trineris, 616-622 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Lietuviszka Biblijā

Tai esti Szventas Rasztas Seno ir Naujo Testamento, in lietuviškajā kalbā perstatytas ir iš naujo perveizdetas.

Pirmutine BIBLIA, išspaudinta latiniškomis literomis, kurią galės dabar kiekvienas lietuvis su savo šeimyna namose skaityt.

Čia yra visos penkios knygos Maižiešians, Valdonų, Jozues, Samuelius, apie Karalius, Nusidavimai Karalių, Ezro, Nečmiošians, Esterės, Jobo, Dovidio psalmai, Salomono pamokslo žodžiai, Motkytojas Salomono, Augštoji Giesmė Salomono, Visos šešiolikos pranašų knygos, Visų keturių Evangelistų raštai, Gyvenimas Kristaus, Šv. Jono Apreiškimi ir tt.

Knyga didelio formato, nuo 1127 puslapiu, drutais, gražiais apdarais. Kaštuojā tik

\$3.00.

Reikalaudami visada adresuokit šiaip:

J. J. PAUKSZTIS & Co.,

120-124 Grand St., — 224 E. Main St.,
Brooklyn, N. Y. — Plymouth, Pa.

Išejo iš po spaudos

VILNIAUS KALENDORIUS 1909.

Apart pilnų kalendorinių žinių ir rodyklių telpa
daug gražių straipsnių, kaip va:

Vincas Kudirkas, jo gyvenimas ir veikimas (su paveikslu). St. Š. — Mūsų atstovai dumojė (su paveikslais).

A-a — Oro stebuklai. Br. Liesis iš N. A. Rubakino.

— Pasaulyj nėra linksmų valandų, Nuskausta Mergelė, Kur gražiausia? Tykys, tykys vakarėliai, Kvietkus gražesniusios — Jovaro eilės (su rašytojo paveikslu).

Nulinės eina aš per mišką (eilės iš Heine) Juzas B.

— Stebuklai (paveikslėlis) Žemaitė. — Grudas, kaip vištoss kiaušinis (iš grapo L. Tolstojaus) J. B-nis. — Velnius, apysakėlė. J. — Nepjanti javai (Nekrasovo eilės)

J. Būjnelis. — Elegija (Lermontovo) Berželis Sevrulėlis. — Kai apsieiti su bitėmis. — Jonui J-aičiui (eilės) J. B-s. — Arklių užnėdės (gelazonis) ir iñosės.

Gyvulijų gydytojas Veitas. — Naujos akcijos. Jaunas Užninkas. — Keli žodžiai apie Valstybės Dumą. Andrius Bulota. — Patarimai. — Mūsų draugijų adresai.

Pačia, prekymečiai, ir tt. — Apskelbimai.

KALENDORIAUS KAINA 25c.

Užsimokantis už „Vien. L.“ ateinantiems metams
gauna ta puiku kalendoriu
DOVANAI.

Skaitytojams!

Mūsų kalendorius jau gatavas. Rengėjai Kudirkos vakaru čionai ras ne mažai témos kalboms iš tilpusio apie ji platoko aprašymo. Pasiskubinkite užsimokėti už „Vien. Liet.“ ir gauti dailų kalendorių, kuri užsimokėjusiems pradésime sumtinéti. Atskira kalendoriaus kaina 25 c.

Bibija

Arba Visas Sventas Raštas Seno ir Naujo Testamento lotyniškomis (lietuviškomis) raidėmis, puslapiu 1127, apdaryta, su prisintumu \$3.00. Pinigus siuskite per Money Order ant šio adreso:

P. Mikolaimis, Bx62 New York, N. Y.

KAIP PADARYTI MONUS
Knyga, aprišanti kaičių padaryti 63 monus bu arata, ir ypatingo mokestio Prekė 50c. Plačius siusti Money Or. JONAS ILGAUDAS 3312 S. Halsted St., Chicago.

Jau išėjo, iš po spaudos PROSPER MERIMEES „Baltramiejaus Naktis“.

Yra tai romansas, tikrosios meilės, prancuzų duelistai, pamatai religijos ir svarbus tikjiminiški ginčai. Labai idomus karalių, vyskupų ir kunitų dARBAI ir jų pasiaptibės. Išskerdimas krikščionių hengenotų, tik viena nakėta 60 tūstančių. Parzyžiuje,

„Baltramiejaus Naktis“ didelė, stora knyga, labai žingėdė, naudinga ir reikalinga kiekvienam perskaityti. KAINA 75 cen. Gaunama visuose knygynuose, pas agentus ir išleidėjus. Sunčiant pinigus adresuoti:

J. NAUJOKAS,
Mad. Sq. Sta. box 189, New York.

.VILNIUS KALENDORIUS“ 1909 metams, 25 cen. Upton Sinclairo „RAISTAS“ (The Jungle), is Amerikos lietuvin gyvenimo aprašymai. Kaina 1 doleris. Prenumerata laikraščiai „Vienybės Lietuvninkų“ ar „Lietuvos“ metams 2 dol., bet kas nanjai užsisakys „Vienybės Lietuvninkų“ ar „Lietuvos“ metams, pristigdomas man 2 dol., apturus vieną šią laikraščių ir „RAISTA“ dykai.

„RAISTAS“ DOVANAI!

„Vienybės“ ir „Lietuvos“ Skaitytojams.

Kuris neskaitė knygos „RAISTAS“, nors ilgai Amerikoje bėsas, bet gyvenimo KYTRYBES, GEROVĘ ir SKURDO ŠAKNI nepažista, — nos permažai kyrtrumai turi, ir nemokės nuo nelaimių išsisegej. „Raista“ perskaitys visa sultybų mašinerija kaip zerkole permatys kiekvienas. Ta knyga sudrebina Amerikos ir Europos parlamentus. „Raistas“ išversta į visas kalbas, tas parodo kaip labai žingėdė yra.

RAISTAS“ didelė knyga, lengvai skaitysi. Kaina 1 doleris. „VIENYBĖ LIET.“ ar „LIETUVOS“ prenumerata metams 2 dol. Bet kuris maniai užsirašys pas mane vieną iš paminių laikraščių metams atsiušiant 2 dol. ant mano adreso, tai aptures laikraštį ir „Raista“ visai DOVANA! Adresuokit.

J. Naujokas, Madison Square, Box 189, New York, N. Y.

No. 1005. Gvarantuota ant maisto ir vaistų veikimo nuo Birzelio 30 die. 1906 m.

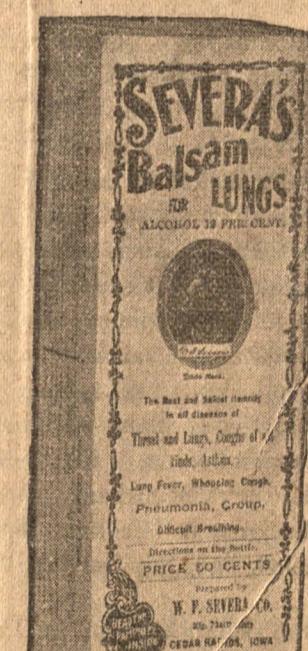
Pavojingas Kosulys.

Nėra visiškai reikalo kėsti nubodantį, o gal ir pavojingą kosulį, šalčio krafimus, gerklės skandėjimus ir abelna betvarkę neilgian, kaip nreiti į aptieką ir nusipirkti už 25 arba 50 ct. bonukę

Severos Balsamo Plauciams.

Visi aptiekoriai parduoja ji, nes tai yra geriausias ir nepavojingiausias vaistas visokios rušies kosulini, persišaldyme ir kitose plaučių ir gerklės ligose. Kaina 25 ir 50 centų.

Ponas Paulius Novak, 16 Chapman st., Wilimantic, Conn., Siomis dienomis mumis sekančiai rašė: „Ponai! siunčiu jums nuoširdė dékavonę už jūsų Balsamą Plaučiams, be abejonių jis mane išgelbėjo nuo džiovos. Sunkiai kosėjau, bet dabar sveikas“.

Severos vaistai parsiduoda visose aptiekose. Gydotojas patarimai dovanai.

Uždegimas.

Uždegimai, sutinimai ir skausmai, kurie paeina nuo staigaus raumenų reumatizmo, neuralgijos, kaulų laužimo, greitai praneksta, jeigu naudos

Severos

Sv. Gothardo Alieju

Suvilgink tuom alieju skaudančias vietas, trink raukā per 10 ar minučių du ar tris sykius į dieną. Apvyniok tas vietas flannel skudraus ir juos vilgint Severos Šv. Gothardo Alieju. Kaina 50 centų.

Imk sau vieną Kalendorių 1909 metų.

Ji visur gali dovanai ganti.

Pasiteirauk pas savo aptiekoriu.

W.F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Knygu Kataliogas.

Adomas Mickevycia (1798-1855). Jo gyvenimas, raštas ir darbai. Paraše A. J. Dabars. Plymouth, Pa. 1902, p. 40 15c

Ar socijalistas gall but kataliku? Socieciams ir draugams darbininkams. Paraše Žmogus. Plymouth, Pa. 1900, psl. 22 10c

Augis darbininku judėjimo Lietuvje. Ši knygelė aprašo darbininkų judėjimą ir visokiuose sukilimais. Naudinga perskaityti kiekvienam. Paraše A. Lietuvos. N. N. Plymouth, Pa. 1900, psl. 58 15c

Apukos Sapnai. Čionai yra rinkinėlis šių paveikslėlių iš gyvenimo: Laipsniai, Po mirties, Kietaspindžiai. Paraše J. Šliupas. Plymouth, Pa. 1901, psl. 31 10c

Moksliūnicių Tvardauckas. Apysaka iš žmonijup adavimui, kaip Tvardaucko tėva užpuolė žmogžudžiai ir kas iš to išėjo. Paraše J. I. Kraszewski. Lietuviai išguldė F. M. Dvi dalykai. Plymouth, Pa. 1905 psl. 174 50c

Parsidavimas ir Pelnas. Is prietinių Prusų Lietuvijoje, Pagal A. Świętuchowski. Kaip vienas lietuvių atėjė iš Did. Lietuvos atsidavė vokiems, net pardėrė ir tikejimą permanine ir paskui išvare iš. Paraše Žmogus. Plymouth, Pa. 1901 10c

Ši knygelė aprašo darbininkų judėjimą ir visokiuose sukilimais. Naudinga perskaityti kiekvienam. Paraše A. Lietuvos. N. N. Plymouth, Pa. 1900, psl. 54 10c

Istorija apie gražią Katriuką ir jos visokius atskitimais. Antra laida. Plymouth, Pa. 1901, psl. 32 10c

Isgrīvimas Kauno Pilies (1352 m.). Dramatas keturiuose apsireiškimuose. Is Lietuvos deju. Paraše Aleksandras Fromas (Gužutis). Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, psl. 85 20c

Herbertas Spenceris. Trumpa peržvalga jo philozophijos. Paraše Krapotkinas. Vertė Dr. J. Šliupas. Plymouth, Pa. 1904, psl. 39 15c

Idėja ant mėlyną. Apysaka mysiųsiem. Aukauja broliams lietuviams. Muse Plymouth, Pa. 1900, psl. 54 10c

Istorija apie gražią Katriuką ir jos visokius atskitimais. Antra laida. Plymouth, Pa. 1901, psl. 32 10c

Ši knygelė aprašo darbininkų judėjimą ir visokiuose sukilimais. Naudinga perskaityti kiekvienam. Paraše A. D. Plymouth, Pa. 1906, psl. 16 10c

Istorija Septynių Mokinčių. Akyv skaitymai, Išleidimai tręčias. Plymouth, Pa. 1904, psl. 158 50c

Is kur atsirauna nusidėjelai? Soc. joliogiskas piešinys. Knygutė trumpa ir aiskiai parodo, iš kur musu laikuoju gimusiai yra prasidėjeliai ir nedoreliai ir ką su jais turi draugiai daryt. Čia yra plati medegos diskusijoms. Paraše A. J. Brooklyn, N. Y. 1908, psl. 22 10c

Itkėmė Socijalistų Sanlygą, ant visu kulturos šakų. Ši knygelė perskaicius galima daug pasimokinėti. Vokiškai paraše J. Stern. Lietuviai vertė J. Šiadaras. Plymouth, Pa. 1898, psl. 94 15c

Juozas Arch. Sodietis-deputatas Antrojo. Ši knygelė vertė kiekvienam perskaityti. Paraše A. D. Plymouth, Pa. 1905, psl. 18 10c

Eglė Žalčiu Karaliene. Dramatas penkiuose apsireiškimuose. Paraše iš mitologisko senovės lietuvių padavimų. Paraše Aleksandras Fromas (Gužutis). Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, psl. 56 15c

Gyvenimas Genavaitės. Pamokinanti ir labai sujudinanti apysaka iš senovės lietuvių. Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, psl. 152 30c

Girtuoklis Adynas. Antra laida. Brooklyn, N. Y. 1908, psl. 16 10c

Gudri Našė. Juokažaisė dvėjose veikmėse. Paimta iš tikro atskitimo Lietuvijoje. Ši knygelė perstato gana juokingoje formoje, kaip viena ukininkė našė savo gudrumu gavo gerą jauninkį ir kas iš to paskui išėjo. Labai lengvai perstatyt teatr mylėtojams. Paraše Aleksandras Fromas (Gužutis). Su autoriaus paveikslu. Brooklyn, N. Y. 1908, psl. 187 50c

Vardgieniai. Apysaka iš tikro atskitimo penktos ir šestos dešimties 19-tojo šimtmecio. Su autoriaus paveikslu. Ši knygelė aprašo apie baužiavios laikus Lietuvijoje, kaip ponai žmonės plakė apie Lietuvos ubagų gyvenimą ir juos patas, apie žydų gudrybes ir t.t. Si knygelė didel aktyvus, vietonis juokingas, o vietomis liudina. Paraše Aleksandras Fromas (Gužutis). Su autoriaus paveikslu. Brooklyn, N. Y. 1908, psl. 56 10c

Valkata. Gražus paveikslėlis, paimtas iš kaino mergaičių gyvenimo. Kaip gautė tėvo prakeitą, išėjo į miestus, pateko į suvadžiotų nagus, praudė į savo gyvenimą ir pati nusižudo. Pamokinės teatras. Iš labio vertė J. Pleibrys. Brooklyn, N. Y. 1908 10c

Ystanto Prisiekla. Pavelkolas reiškia ta valanda, kada kryžiokai išgriebe 16-tą bandžių 1362 mete Kauno pilį. Tolyčiai anapus Nemuno, veržiasi liepsnos ir du manu nuo gaisruojančių drutvėtų gruvišių. Aplink jį susitelkė tėvai, vičias ir vaikiliai. Vytautas gime 1344 m., mirė 1430 m.; paveikslas perstato jį 18 metų jaunučiu; viespėvano nuo 1392 iki 1430 m. Iš keturių tukstančių apgyvendintų Kauno pilies išliko gyvi tik 36 vyrai. Vytautas išpildė savo prisieką 15 liepos 1410 m. ant Žalgirio ir Eglekalnio laukų, paguldes 40 tukstančių kryžiokų su dižiuoju jų Mistru. Pavelkolas didumas 27x21. Preke 35c

„Vienuolė Lietuvninkė“. Rankius, galima gauti nuo išleidimo 1890 metų iki 1899, knygos formoje. Preke \$2.00

Nuo 1899 metų iki 1903 \$3.00

Nuo 1903 metų iki 1908 \$2.50

Šitas paminietais laikraštis, arba rankius kuri yra nuo seniai surinkta iš užlaikomos, tamei rast visokiuose skaitymu, apie ką tik panoresi tai jam rasi, kurie malonit turėt tai ilgai nelaukiti.

Žemiu Dulkės. Apysaka iš musų gaudynės Lietuvijoje. Paraše M. Radzevicius. Su autoreiškiamu. Iš lenkiškos kalbos vertė V. K. Plymouth, Pa. 1896, psl. 10 (didelio formato) 10c

Žmogus. J. Akuratero apysaka. Is latviškos vertė J. Banilius. Plymouth, Pa. 1907, psl. 40 15c

Lietuvos Istorija. Simano Daukanto. Nuoseinius gaudyni iki Gediminui. Didžiam Lietuvos Kunigaikštini. Knyga I. Plymouth, Pa. 1893, psl. 483 \$1.50

Apdarysta \$2.25

Lietuvos Istorija. Simano Daukanto. Nuoseinius gaudyni iki Gediminui. Didžiam Lietuvos Kunigaikštini. Knyga II. Plymouth, Pa. 1897, psl. 531 \$1.50

Apdarysta \$2.25

Lietuvos Istorija. Simano Daukanto. Aprašo apie lietuvių prieitį. Kiekvienam lietuviui yra naudinga apie tai žinoti. Paraše J. Šliupas. M. D. Tomas I. Plymouth, Pa. 1904, psl. 464 \$1.50

Tomas II, psl. 564 \$1.75

Abu tomai \$3.25

Našlaitė. Apysaka eilese, labai nauja, iš užmianti knygelę. Paraše M. Plymouth, Pa. 1905, psl. 15 10c

Paveikslai. Dvi paveikslėliai apysakos, gana užmiantos pasiskaityt. Paraše Žemaitė. Plymouth, Pa. 1899, psl. 102 15c

Atslankykite pasenā biznieri ir visiems pažištama A. Adžgaucka.

K. Vilkevich. 112 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Mythai, pasakos ir legendos Žemaičių. Surinkti ir išleisti per Dr. Edm. Veckensteito, vyresnį senovinį kalbų mokytoją prie Nikolajaus gimnazijos Liepojuje (Kurše). Yra tai aktyviausios apie visokius stebuklus ir prajovus, apie darbus gerų ir piktų dvasių, apie Laimes, Laimes, Raganas, Vilkalokus ir tt. Lietuviai išguldė J. Šliupas. M. D. Plymouth, Pa. 1897, psl. 190 50c

Mūsų dielės. Per ką Lietuva kenčia ir kas vingina lietuvius. Paraše Žmogus. Plymouth, Pa., 1901, psl. 31 10c

Moksliūnicių Tvardauckas. Apysaka iš žmonijup adavimui, kaip Tvardaucko tėv užpuolė žmogžudžiai ir kas iš to išėjo. Paraše J. I. Kraszewski. Lietuviai išguldė F. M. Dvi dalykai. Plymouth, Pa. 1905 psl. 174 50c

Parsidavimas ir Pelnas. Is prietinių Prusų Lietuvijoje, Pagal A. Świętuchowski. Kaip vienas lietuvių atėjė iš Did. Lietuvos atsidavė vokiems, net pardėrė ir tikejimą permanine ir paskui išvare iš. Paraše Žmogus. Plymouth, Pa. 1901 10c

Ši knygelė išskiriai siekė visus opaūsius gyvenimo apsilankymus. Vietomis reikia verti, vietomis juoktis. Parašyta labai aiskioje kalbo, kad ir mažai motantis lengvai skaito. Brooklyn, N. Y.

Herbertas Spenceris. Trumpa peržvalga jo philozophijos. Paraše Krapotkinas. Vertė Dr. J. Šliupas. Plymouth, Pa. 1904, psl. 39 15c

Ši knygelė išskiriai siekė visus opaūsius gyvenimo apsilankymus. Naudinga perskaityti kiekvienam. Paraše A. Lietuvos. N. N. Plymouth, Pa. 1900, psl. 54 10c

istorija apie gražią Katriuką ir jos visokius atskitimais. Antra laida. Plymouth, Pa. 1901, psl. 32 10c

Popierius Gromatomas rašyt. Gaunama visokio skyriaus, su malonioms daineimis ir visokiais aprašymais tuzinas su kopertos 25c

Sausio Devintas. Šioto knygelėje yra plačiai aprašyti apie Petrapilio darbių, kuriuose išskilimai, su 15 paveikslėliais. Vertė iš svetinė kalbą, P. A. Plymouth, Pa., psl. 81 25c

Palemonas ir Giržduta. Apysaka eišėse, iš senovės gyvenimo pagal žmonių pasaką, senovės įtikėjimų ir savo fantažijos. Paraše M. D. S. Plymouth, Pa. 1904, psl. 72 20c

Fuota - Nuskintas žiedas. Vaizdeliai iš gyvenimo. Du labai puikus apskaitymai Paraše Bijunas. Plymouth, Pa. 1902, psl. 32 10c

Pagieža - Jurgis Durnelis. Dvi labai aktyvios knygelės, su 15 paveikslėliais. Vertė iš persitirkincių, kad neįskleisi veltui ir ant apga vysčių savo sunkiai uždirbtu cento. Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigelbėti, neješkok rodos pas kokiui nemokitus žydelius ar kryziokus savo prieupoly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo locna ventiantai, reikalaudamas tikrų grynu ir gydantį vaistą — pas ALBERTA G. GROBLEVSKI, Plymouth, Pa.

garsus dirbėja „Lenkišku“ ir Lietuvišku gyduolu“, o persitirkinci, kad neįskleisi veltui ir ant apga vysčių savo sunkiai uždirbtu cento. Turime gyduoles nuo visokiu lietuvišku, kokios tikrai randasi ant svetinės linijos, apskaitymai, kaip kelyvė, su maloniomis daineimis ir visokiais aprašymais tuzinas su kopertos 25c

Lenkiškai — Lietuviški“ vai- stai jau tukstančius padarė sveikais — išgydydys ir Tave!

Ypatingai SLAPTAIS ligas gydone ir gilioje slaptoje užlakome, kaip kungas išpažinti. Delto jeigu trokštai tikros gyduojant, tos pagelbos, aprašyk savo nerovę, aiskiai ir su smulkmenomis, pridėl 2 centu ant atsakymo laiskui, o niekuomet to nesigallési.

Adrisuok:

Albertas G. Groblewskis
Cor. Elm and Main Sts.
Plymouth, Pa.

SU DIEVU IR TEISYBE

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant sveto nuo visokiu Galvos skaudėjimui, KAULU, PERALIMO, REUMATIZMO, STRENU SOPÈS, SAUSGELU, KAKLO, GALVOS SUKIMO IR DIEGLIŲ.

Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigelbėti, neješkok rodos pas kokiui nemokitus žydelius ar kryziokus savo prieupoly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo locna ventiantai, reikalaudamas tikrų grynu ir gydantį vaistą — pas ALBERTA G. GROBLEVSKI,

Plymouth, Pa.

pasikalbėjimai apie dangų ir žeme. Labai aktyvios knygelės, su 15 paveikslėliais. Vertė iš svetinė kalbą, P. A. Plymouth, Pa., psl. 81 25c

Palemonas ir Giržduta. Apysaka eišėse, iš senovės gyvenimo pagal žmonių pasaką, senovės įtikėjimų ir savo fantažijos. Paraše M. D. S. Plymouth, Pa. 1904, psl. 72 20c

Fuota - Nuskintas žiedas. Vaizdeliai iš gyvenimo. Du labai puikus apskaitymai Paraše Bijunas. Plymouth, Pa. 1902, psl. 32 10c

Pagieža - Jurgis Durnelis. Dvi labai aktyvios knygelės, su 15 paveikslėliais. Vertė iš persitirkincių, kad neįskleisi veltui ir ant apga vysčių savo sunkiai uždirbtu cento.

Turime gyduoles nuo visokiu lietuvišku, kokios tikrai randasi ant svetinės linijos, apskaitymai, kaip kelyvė, su maloniomis daineimis ir visokiais aprašymais tuzinas su kopertos 25c

Lenkiškai — Lietuviški“ vai- stai jau tukstančius padarė sveikais — išgydydys ir Tave!

Ypatingai SLAPTAIS ligas gydone ir gilioje slaptoje užlakome, kaip kungas išpažinti.

Delto jeigu trokštai tikros gyduojant, tos pagelbos, aprašyk savo nerovę, aiskiai ir su smulkmenomis, pridėl 2 centu ant atsakymo laiskui, o niekuomet to nesigallési.

Adrisuok:

Albertas G. Groblewskis
Cor. Elm and Main Sts.
Plymouth, Pa.

200 popierius su pasveikinimais ir kopertų už 2 dol. ir 50c vertes pridesiu knygų dovanų.

Adrisuok:

G. Baronas,
P. O. McKees Rocks, Pa.

DOVANA

VIŠEYBĖ LIETUVNIKU

AGENTAI

W. Sarpalius. Alden, Pa.

Baltimore, Md.

J. Luis. 521 W. Baltimore

PIRMAS LIETUVIŠKAS
Fotografistas ir Maliorius
VISOKIŲ ABROZU.

Darbą
atliekai pui-
kai už priei-
namą prekę.

Kogeriausia
darau nau-
jas skripkas
ir taisau.

G. BENSON,
328 Bedford ave. BROOKLYN,
N. Y.

(tarpo So. 2-nd ir 3-rd st.,
du būklai nuo Grand st.)
Galerija atidara nuo 8 ryte iki 6 val. vakare.
Užtarnikais ir Subatomis iki 9 val. vakare.

Naujas Tel. 1005. Senas Tel. 578M

Dr. Albertas Kauffman

Gydytojas iš seno krajaus.

Specjalistas nuo visokių
lignų.

gydo net labiausiai užsisečiusias vyrus,
moterys ir kudikių ligas.

Galima srušinėti lietuviškai, len-
kiškai, rusiškai, vokiškai ir slaviškai.

VALANDOS PRIEMIMO.

nuo 8 iki 10 iš ryto, nuo 2 iki 4 po piet
nuo 7 iki 9 vakare.

No. 51 N. Washington street,
Wilkes-Barre, Pa.

**PUIKIAUSIS SALIUNAS
JONO RAISO,**

Skanus Alus, gardi Aielka, visokis
Vynas ir kvepenčiai Cigara.

Lietuviai, reikale užeikit pas savo
tautieti, o visada busit užgančinti.

769 Liberty Ave.
Kampas Shepperd Ave.
BROOKLYN, N. Y.

PRIETELIAI LIETUVIAI.

Preke \$10 už baksą. Freitas apmokamas
12 dideliu ir 12 mažu.

H. B. ROSENSON,
317-319 Grand St.,
Telephone, 1162 Wmsoñgh

Whisky Club

P. V. ROVNIAEK & CO.

Seniausias Lenkiškai-Slaviskas

BANKINIS NAMAS

Uždėtas prieš 21 metus.

KANCELARIJOS:

25 Ave. A., New York, N. Y.
612-614 Grant st., Pittsburgh, Pa.
305 North Water st., Connellsville, Pa.

TAUTIEČIAI:

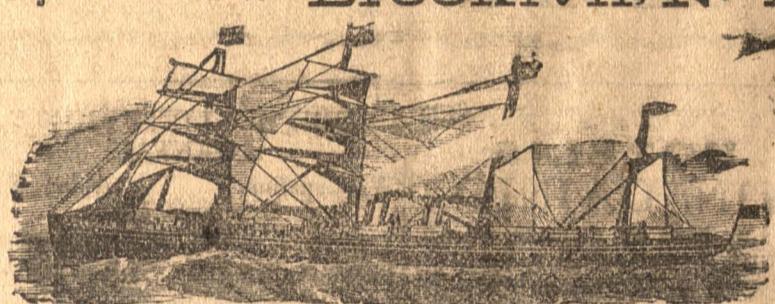
Jeigu norite siūsti pinigus į seną krajų, arba reikalinga
kokia roda ar pagelba —

Paminkite, kad P. V. ROVNIAEK & CO. seniausias
bankierius visoje Amerikoje, žinomas, kad teisingai, pigiai ir
greitai siūčiam pinigus. Parduodam laivakortes ant visų linijų,
kaip tai: Bremen, Hamburg, Rotterdam, Antwerp, Anglia,
Flium, Libau ir t.t. Paimam visokias reikaluoje turto ir karei-
vijos provas. Priimam ant padėjimo pinigus ir už metus mo-
kam procentą.

Su bent kokiu reikalu kreipkitės ypatiškai ar per laišką:

P. V. Rovnianek & Co.,
25 Ave. A., NEW YORK, N. Y.

**Max Kobre
Litewski i Polski BANK**
40 Canal Str.—142 Division Str., New York
Filija 81 Grand st. Brooklyn, N. Y.

Prieteliai! duodu jums žinią, kad mes parduodam Sifkortes ant visų
greičiausią laivų už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant lini-
North German Lloyd Bremeno; Hamburg Amerikan Line Hamburg, Red
Star Line, Antverpo ir Netherlands Lines Roterdamo. Siučiam pinigus,
kurius jusų prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite su-
nekti lietuviškai ir lenkiškai. Atelkite ir persiliudiukite, kad mes per
52 metuskozūnus apsiėjome teisingai. Teiposi pardūdame tiketus ant
visų geležinkelio Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinotu kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mokam
po 3% procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolerių ir vir-
sas, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir išsimt
gali kožnų dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietu, ir nuo 4 iki 8 val. vakare.

Daktaras Tiesi, Julian Czupka.
Adwokatas ir Notary Public.
Ofisai: 3 N. Main st., Wilkes-Barre,
Pa., kasdien.
138 S. Washington Ave.
Scranton, Pa.

Panėdeliai ir Ketv. nuo 6 iki 7 vak.
Užsiūmu provomis Wilkes-Barre
ir Scranton ir teipgi pas skvairas, pa-
liudymius (dovinastis) išrupinu
Rostoj ir Lietuvos.

PUIKUS HOTELIS!
KAZ. Milišausko.
Laiškan visokios gėrybės, kaip tai:
Alu, degting, visokis vynas, porteri ir
kvepenčiai Cigarus.
Priek tam laikau kriaucystę. Ste-
liutous siūtus dirbu pagal vėliausia
madą, už prieinama prekę. Reikalo
nepamiršt savo lietuvių.

16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa.

pries central dypa Wilkes-Barre, Pa.

Hoteliš žemai, o kriaucystę viršu.

Hotelis žemai, o kriaucystę viršu.